

สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี	
รับที่	๕๕๐๘ ม.๘๓.๗
วันที่	๑๙ ส.ค. ๒๕๔๘ เวลา ๑๔.๐๐

ที่ กค 0503/15145

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กรุงเทพฯ 10400

๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๘

เรื่อง การเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาเกียวโต (ฉบับแก้ไข)

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาอนุสัญญาเกียวโต (ฉบับแก้ไข) ภาคผนวกทั่วไป พร้อมคำแปล
2. ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(1) เรื่องเดิม (ความเป็นมา)

อนุสัญญาเกียวโต มีชื่ออย่างเป็นทางการว่า “ The International Convention on the Simplification and Harmonization of Customs Procedures ” แต่เหตุที่รู้จักกันในชื่อของอนุสัญญาเกียวโต เนื่องจากได้มีการลงนามกันที่เมืองเกียวโต ประเทศญี่ปุ่น

อนุสัญญาดังกล่าว มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ภาคีสมาชิกใช้เป็นแม่แบบในการจัดทำพิธีการศุลกากรให้มีมาตรฐานสากล เรียบง่าย และสอดคล้องกัน โดยอนุสัญญาฯ นี้ได้มีการแก้ไขปรับปรุงเสร็จสิ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ทางการค้าโลกในปัจจุบันยิ่งขึ้น โดยอนุสัญญาฯ ฉบับแก้ไขปรับปรุง แบ่งออกเป็น ๓ ส่วน คือ ตัวบท ภาคผนวกทั่วไป และภาคผนวกเฉพาะ ในการเข้าเป็นภาคีต้องรับตัวบทและภาคผนวกทั่วไปทั้งหมดมาปฏิบัติ แต่จะให้ระยะเวลาในการนำมาปฏิบัติไว้ตั้งแต่ ๓๖ เดือน ถึง ๖๐ เดือน ส่วนภาคผนวกเฉพาะ (ซึ่งเกี่ยวข้องกับพิธีการเฉพาะเรื่อง) จะรับหรือไม่รับก็ได้ ดังรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

กระทรวงการคลังและกรมศุลกากรเห็นควรเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาดังกล่าว โดยรับตัวบทและภาคผนวกทั่วไป ทั้งนี้ เนื่องจากพิธีการศุลกากรมีนัยสำคัญต่อการค้าระหว่างประเทศเป็นอย่างยิ่ง หากพิธีการศุลกากรของไทยมีมาตรฐานสากลย่อมสามารถอำนวยความสะดวกทางการค้า จูงใจการลงทุนและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันได้ทางหนึ่ง นอกจากนี้การเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาฯ และนำบทบัญญัติในอนุสัญญาฯ มาถือปฏิบัติยังก่อให้เกิดประโยชน์อีกหลายประการ เช่น

/ ได้รับ...

- ได้รับการยอมรับในเวทีการค้าโลกและไม่ถูกกีดกันทางการค้าโลก โดยข้ออ้างว่ามีพิธีการศุลกากรที่ล่าสมัย

- สามารถใช้สิทธิออกเสียง ลงมติ หรือแสดงความคิดเห็น ตลอดจนมีส่วนร่วมใดๆ ในการแก้ไขเพิ่มเติมอนุสัญญาฯ เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของประเทศได้

- สามารถใช้อนุสัญญาฯ เป็นแนวทางในการพัฒนาพิธีการศุลกากรในอนาคต ซึ่งจะทำให้การพัฒนาเป็นไปตามทิศทางเดียวกับการปรับปรุงพิธีการศุลกากรตามมาตรฐานสากล

- พิธีการศุลกากรจะมีความเรียบง่าย โปร่งใส คาดหมายได้ และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคนิคในการควบคุมทางศุลกากรต่างๆ เช่น การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) มาใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม เป็นต้น

(2) เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

2.1 ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2548 มาตรา 4 (7) กำหนดให้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือที่เกี่ยวข้องกับองค์การระหว่างประเทศที่มีผลผูกพันรัฐบาลไทยเป็นเรื่องที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี โดยปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2548

นอกจากนี้ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 224 วรรคสอง ได้บัญญัติไว้ว่า “หนังสือสัญญาใด มีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทย หรือเขตอำนาจแห่งรัฐ หรือจะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามสัญญา ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา”

2.2 การเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาเกียวโด (ฉบับแก้ไข) จำเป็นต้องมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย เพื่อให้การเป็นไปตามอนุสัญญานี้ด้วย ดังนี้

2.2.1 เรื่องที่จำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายเพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของอนุสัญญาฯ

- การยื่นเอกสารประกอบทางอิเล็กทรอนิกส์
- การกำหนดมูลค่าหรือภาษีขั้นต่ำที่จะไม่มีการจัดเก็บภาษี
- การกำหนดให้คำวินิจฉัยล่วงหน้าของศุลกากรมีผลผูกพันและการเก็บค่าธรรมเนียมในการออกคำวินิจฉัย

2.2.2 เรื่องที่อนุสัญญาฯ แนะนำให้ปฏิบัติ ซึ่งเป็นดุลพินิจของภาคีสมาชิกในการพิจารณาดำเนินการ

- การชำระภาษีภายหลังการตรวจปล่อยสินค้า (Deferred Payment) โดยปลอดดอกเบี้ย

- การขึ้นใบขนสินค้าเพียงฉบับเดียว สำหรับการนำเข้า – ส่งออกในช่วงระยะเวลาที่กำหนด (Single goods declaration for all imports or exports in a given period)

ดังนั้น ในการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภาก่อน

(3) สาระสำคัญของเรื่องหรือข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

ขณะนี้อนุสัญญาเกียวโต (ฉบับแก้ไข) ยังไม่มีผลบังคับใช้ตามกฎหมายระหว่างประเทศ (entered into force) แต่ขณะนี้กรมศุลกากรมีความพร้อมเพียงพอแล้ว ดังนั้น หากจะรอให้อนุสัญญาฯ มีผลใช้บังคับแล้วจึงค่อยดำเนินการตามขั้นตอนภายในในการเข้าเป็นภาคีอาจทำให้ภารกิจของกรมศุลกากรบรรลุจุดประสงค์ช้ากว่าที่ควรจะเป็น

(4) ความเร่งด่วนของเรื่อง (ถ้ามี)

กรมศุลกากรมีความพร้อมในการเข้าเป็นภาคี แต่การเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาเกียวโต (ฉบับแก้ไข) จะเปิดให้เข้าเป็นภาคีโดยการภาคยานุวัติเมื่ออนุสัญญาดังกล่าวมีผลบังคับใช้ (entered into force) ตามกฎหมายระหว่างประเทศแล้ว แต่ขณะนี้ยังไม่มีผลบังคับใช้ เพราะการแก้ไขจะมีผลต่อเมื่อประเทศภาคีสมาชิกเดิมอย่างน้อย 40 ประเทศรับรองการแก้ไขดังกล่าวไปแล้วครบ 3 เดือน แต่ขณะนี้ภาคีสมาชิกเดิมให้การรับรองการแก้ไข 38 ประเทศ ยังขาดอยู่ 2 ประเทศ ซึ่งคาดว่าในเวลาอันใกล้จะมีการรับรองครบ 40 ประเทศ

(5) ประเด็นของปัญหาที่ต้องการให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา

5.1 พิจารณาให้ความเห็นชอบและเสนอรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบในการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาเกียวโต (ฉบับแก้ไข) ไปก่อนเพื่อจะได้เตรียมการและดำเนินการในขั้นตอนต่อไปได้

5.2 การให้ความเห็นชอบดังกล่าว ขอให้เมื่ออนุสัญญาเกียวโต (ฉบับแก้ไข) มีผลบังคับใช้แล้ว ตามเงื่อนไขในข้อ (4)

5.3 มอบหมายให้กระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้ดำเนินการภาคยานุวัติต่อไป

5.4 อนุมัติในหลักการในการแก้ไขกฎหมายเพื่อรองรับในภายหลัง ตามที่เสนอ
ในข้อ 2.2.1 – 2.2.2

(6) ความเห็นชอบหรือการอนุมัติของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

กรมศุลกากรได้มีหนังสือสอบถามความคิดเห็นในการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาฯ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงเกษตรและสหกรณ์/กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงคมนาคม/กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ กรมสรรพากรและกรมสรรพสามิต กระทรวงการคลัง ตามระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีแล้ว ขณะนี้ได้รับแจ้งข้อคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว 5 หน่วยงาน ได้แก่ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงพาณิชย์ และกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งแจ้งว่าไม่ขัดข้อง ดังรายละเอียดในสิ่งที่ส่งมาด้วย 2

(7) ในกรณีที่มีกฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี หรือคำสั่งใดๆ กำหนดให้ต้องมีการวิเคราะห์หรือศึกษาในเรื่องนั้นก่อนดำเนินการ ให้เสนอรายงานการวิเคราะห์หรือการศึกษา พร้อมทั้งจัดทำผลสรุปเสนอมาด้วย

(8) ค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ในการดำเนินการและที่มาแห่งเงินค่าใช้จ่าย

(9) รายละเอียดที่ประสงค์จะให้คณะรัฐมนตรีอนุมัติให้ความเห็นชอบ หรือมีมติ โดยระบุให้ชัดเจนและแยกเป็นข้อๆ ให้ครบถ้วน

9.1 ขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบและเสนอรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบในการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาเกียวโต (ฉบับแก้ไข) โดยรับด้วยทและภาคผนวกทั่วไปมาถือปฏิบัติ

9.2 การให้ความเห็นชอบดังกล่าวข้างต้น ให้มีผลเมื่ออนุสัญญาเกียวโต (ฉบับแก้ไข) มีผลบังคับใช้แล้วตามเงื่อนไขของอนุสัญญา

9.3 มอบหมายให้กระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้ดำเนินการภาคยานุวัติต่อไป

9.4 อนุมัติในหลักการในการแก้ไขกฎหมายเพื่อรองรับในภายหลัง ตามที่เสนอ
ในข้อ 2.2.1 – 2.2.2

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา พร้อมนี้ได้แนบเอกสารมา 2,570 ชุด ตามระเบียบฯ
ที่กำหนดแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายทนง พิทยะ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กรมศุลกากร

สำนักกฎหมาย

โทร. / โทรสาร 0-2667-7495

สรุปเนื้อหาโดยย่อ

(1) ความเป็นมา

อนุสัญญาเกียวโต มีชื่ออย่างเป็นทางการว่า “The International Convention on the Simplification and Harmonization of Customs Procedures” อนุสัญญาดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ภาคีสมาชิกใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐานหรือใช้เป็นต้นแบบ (model) ในการจัดทำพิธีการศุลกากรให้มีมาตรฐานสากล เรียบง่ายและ สอดคล้องกัน อย่างไรก็ตาม อนุสัญญาดังกล่าวใช้มาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1974 แล้ว โดยมีภาคีสมาชิกทั้งสิ้น 63 ประเทศ ต่อมาเมื่อการค้าระหว่างประเทศวิวัฒนาการไปทั้งด้านรูปแบบและวิธีการ คณะรัฐมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร (Customs Co-operation Council) หรือ CCC หรือที่รู้จักกันในนาม World Customs Organization หรือ WCO จึงได้มีการแก้ไขปรับปรุงอนุสัญญาดังกล่าวให้มีความทันสมัยและเหมาะสมกับสถานการณ์ทางการค้าโลกในปัจจุบันมากขึ้น โดยการแก้ไขดังกล่าวเสร็จสิ้นในปี ค.ศ. 1999 (พ.ศ. 2542)

อนุสัญญาเกียวโต (ฉบับแก้ไข) นี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ตัวบท ภาคผนวกทั่วไป และ ภาคผนวกเฉพาะ ในการเข้าเป็นภาคีต้องรับตัวบทและภาคผนวกทั่วไปทั้งหมดมาปฏิบัติ แต่จะให้ระยะเวลาในการนำมาปฏิบัติไว้ตั้งแต่ 36 เดือน ถึง 60 เดือน ส่วนภาคผนวกเฉพาะ (ซึ่งเกี่ยวกับพิธีการเฉพาะเรื่อง) จะรับหรือไม่รับก็ได้ การเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาเกียวโต (ฉบับแก้ไข) จะเปิดให้เข้าเป็นภาคีโดยการภาคยานุวัติเมื่ออนุสัญญาดังกล่าวมีผลบังคับใช้ (entered into force) ตามกฎหมายระหว่างประเทศแล้ว แต่ขณะนี้ยังไม่มีผลบังคับใช้ เพราะการแก้ไขจะมีผลต่อเมื่อประเทศภาคีสมาชิกเดิมอย่างน้อย 40 ประเทศรับรองการแก้ไขดังกล่าวไปแล้วครบ 3 เดือน แต่ขณะนี้มีภาคีสมาชิกเดิมให้การรับรองการแก้ไข 38 ประเทศ ยังขาดอยู่ 2 ประเทศ ซึ่งคาดว่าในเวลาอันใกล้นี้จะมีการรับรองครบ 40 ประเทศ

(2) สาระสำคัญของเรื่องหรือข้อเท็จจริง

ขณะนี้พิธีการศุลกากรส่วนใหญ่ได้รับการปรับปรุงให้เป็นไปตามแนวอนุสัญญาเกียวโต (ฉบับแก้ไข) แล้ว และกรมศุลกากรมีความพร้อมในการเข้าเป็นภาคี ดังนั้น หากจะรอให้อนุสัญญาฯ มีผลใช้บังคับแล้วจึงค่อยดำเนินการตามขั้นตอนภายในในการเข้าเป็นภาคีอาจทำให้ภารกิจของกรมศุลกากรบรรลุจุดประสงค์ช้ากว่าที่ควรจะเป็น และอาจทำให้เสียสิทธิต่างๆ ที่ภาคีสมาชิกจะได้รับ จึงเห็นควรเข้าเป็นภาคีให้เร็วที่สุด

การเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาเกียวโต (ฉบับแก้ไข) จำเป็นต้องมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย เพื่อให้การเป็นไปตามอนุสัญญานี้ด้วย ดังนี้

2.1 เรื่องที่จำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายเพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของอนุสัญญาฯ

- การยื่นเอกสารประกอบทางอิเล็กทรอนิกส์
- การกำหนดมูลค่าหรือภาษีขั้นต่ำที่จะไม่มีการจัดเก็บภาษี
- การกำหนดให้คำวินิจฉัยล่วงหน้าของศุลกากรมีผลผูกพันและการเก็บ

ค่าธรรมเนียมในการออกคำวินิจฉัย

2.2 เรื่องที่อนุสัญญา แนะนำให้ปฏิบัติ ซึ่งเป็นดุลพินิจของภาคีสมาชิกในการพิจารณาดำเนินการ

- การชำระภาษีภายหลังการตรวจปล่อยสินค้า (Deferred Payment) โดยปลอดดอกเบี้ย

- การยื่นใบขนสินค้าเพียงฉบับเดียว สำหรับการนำเข้า – ส่งออกในช่วงระยะเวลาที่กำหนด (Single goods declaration for all imports or exports in a given period)

(3) ประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าเป็นภาคี

- ได้รับการยอมรับในเวทีการค้าโลกและไม่ถูกกีดกันทางการค้าโลก โดยข้ออ้างว่ามีพิธีการศุลกากรที่ล้าสมัย

- สามารถใช้สิทธิออกเสียง ลงมติ หรือแสดงความคิดเห็น ตลอดจนมีส่วนร่วมใด ๆ ในการแก้ไขเพิ่มเติมอนุสัญญา เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของประเทศได้

- สามารถใช้อนุสัญญา เป็นแนวทางในการพัฒนาพิธีการศุลกากรในอนาคต ซึ่งจะทำให้การพัฒนาเป็นไปตามทิศทางเดียวกับการปรับปรุงพิธีการศุลกากรตามมาตรฐานสากล

- พิธีการศุลกากรจะมีความเรียบง่าย โปร่งใส คาดหมายได้ และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคนิคในการควบคุมทางศุลกากรต่างๆ เช่น การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) มาใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม เป็นต้น

(4) รายละเอียดที่ประสงค์จะให้อนุมัติให้ความเห็นชอบ

4.1 ขอให้ให้ความเห็นชอบในการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาเกียวโต (ฉบับแก้ไข) โดยรับตัวบทและภาคผนวกทั่วไปมาถือปฏิบัติ

4.2 การให้ความเห็นชอบดังกล่าวข้างต้น ให้มีผลเมื่ออนุสัญญาเกียวโต (ฉบับแก้ไข) มีผลบังคับใช้แล้วตามเงื่อนไขของอนุสัญญา

4.3 มอบหมายให้กระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้ดำเนินการภาคยานุวัติต่อไป

4.4 อนุมัติในหลักการในการแก้ไขกฎหมายเพื่อรองรับในภายหลัง ตามที่เสนอในข้อ

2.1 – 2.2

.....

PROTOCOL OF AMENDMENT
TO THE INTERNATIONAL CONVENTION
ON THE SIMPLIFICATION AND HARMONIZATION
OF CUSTOMS PROCEDURES

Customs Co-operation Council
(World Customs Organization)

Rue du Marché 30
B-1210 Bruxelles

**PROTOCOL OF AMENDMENT
TO THE INTERNATIONAL CONVENTION ON
THE SIMPLIFICATION AND HARMONIZATION OF
CUSTOMS PROCEDURES**

(done at Brussels on 26th June 1999)

The Contracting Parties to the International Convention on the simplification and harmonization of Customs procedures (done at Kyoto on 18th May 1973 and entered into force on 25th September 1974), hereinafter "the Convention", established under the auspices of the Customs Co-operation Council, hereinafter "the Council",

CONSIDERING that to achieve the aims of :

- eliminating divergence between the Customs procedures and practices of Contracting Parties that can hamper international trade and other international exchanges;
- meeting the needs of international trade and the Customs for facilitation, simplification and harmonization of Customs procedures and practices;
- ensuring appropriate standards of Customs control; and
- enabling the Customs to respond to major changes in business and administrative methods and techniques,

the Convention must be amended,

CONSIDERING also that the amended Convention :

- must provide that the core principles for such simplification and harmonization are made obligatory on Contracting Parties to the amended Convention;
- must provide the Customs with efficient procedures supported by appropriate and effective control methods; and
- will enable the achievement of a high degree of simplification and harmonization of Customs procedures and practices which is an essential aim of the Council, and thus make a major contribution to facilitation of international trade,

Have agreed as follows :

ARTICLE 1

The Preamble and the Articles of the Convention are amended as set out in the text contained in Appendix I hereto.

ARTICLE 2

The Annexes of the Convention are replaced by the General Annex contained in Appendix II and by the Specific Annexes contained in Appendix III hereto.

ARTICLE 3

1. Any Contracting Party to the Convention may express its consent to be bound by this Protocol, including Appendices I and II, by :
 - (a) signing it without reservation of ratification;
 - (b) depositing an instrument of ratification after signing it subject to ratification; or
 - (c) acceding to it.
2. This Protocol shall be open until 30th June 2000 for signature at the Headquarters of the Council in Brussels by the Contracting Parties to the Convention. Thereafter, it shall be open for accession.
3. This Protocol, including Appendices I and II, shall enter into force three months after forty Contracting Parties have signed this Protocol without reservation of ratification or have deposited their instrument of ratification or accession.
4. After forty Contracting Parties have expressed their consent to be bound by this Protocol in accordance with paragraph 1, a Contracting Party to the Convention shall accept the amendments to the Convention only by becoming a party to this Protocol. For such a Contracting Party, this Protocol shall come into force three months after it signs this Protocol without reservation of ratification or deposits an instrument of ratification or accession.

ARTICLE 4

Any Contracting Party to the Convention may, when it expresses its consent to be bound by this Protocol, accept any of the Specific Annexes or Chapters therein contained in Appendix III hereto and shall notify the Secretary General of the Council of such acceptance and of the Recommended Practices in respect of which it enters reservations.

ARTICLE 5

After the entry into force of this Protocol, the Secretary General of the Council shall not accept any instrument of ratification or accession to the Convention.

ARTICLE 6

In relations between the Parties hereto, this Protocol with its Appendices shall supersede the Convention.

ARTICLE 7

The Secretary General of the Council shall be the depositary of this Protocol and shall perform the functions as provided for in Article 19 contained in Appendix I to this Protocol.

ARTICLE 8

This Protocol shall be open for signature by the Contracting Parties to the Convention at the Headquarters of the Council in Brussels from 26th June 1999.

ARTICLE 9

In accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Protocol and its Appendices shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Secretary General of the Council.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Protocol.

Done at Brussels, this twenty-sixth day of June nineteen hundred and ninety-nine, in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single original which shall be deposited with the Secretary General of the Council who shall transmit certified copies to all the entities referred to in paragraph 1 of Article 8 contained in Appendix I to this Protocol.

X

X

X

CONVENTION INTERNATIONALE
POUR LA SIMPLIFICATION ET L'HARMONISATION
DES REGIMES DOUANIERS
(amendée)

Conseil de Coopération douanière
(Organisation Mondiale des Douanes)

Rue du Marché 30
B-1210 Bruxelles

INTERNATIONAL CONVENTION
ON THE SIMPLIFICATION AND HARMONIZATION
OF CUSTOMS PROCEDURES
(as amended)

Customs Co-operation Council
(World Customs Organization)

Rue du Marché 30
B-1210 Bruxelles

**INTERNATIONAL CONVENTION ON
THE SIMPLIFICATION AND HARMONIZATION OF
CUSTOMS PROCEDURES**

(as amended)

PREAMBLE

The Contracting Parties to the present Convention established under the auspices of the Customs Co-operation Council,

ENDEAVOURING to eliminate divergence between the Customs procedures and practices of Contracting Parties that can hamper international trade and other international exchanges,

DESIRING to contribute effectively to the development of such trade and exchanges by simplifying and harmonizing Customs procedures and practices and by fostering international co-operation,

NOTING that the significant benefits of facilitation of international trade may be achieved without compromising appropriate standards of Customs control,

RECOGNIZING that such simplification and harmonization can be accomplished by applying, in particular, the following principles :

- the implementation of programmes aimed at continuously modernizing Customs procedures and practices and thus enhancing efficiency and effectiveness,
- the application of Customs procedures and practices in a predictable, consistent and transparent manner,
- the provision to interested parties of all the necessary information regarding Customs laws, regulations, administrative guidelines, procedures and practices,
- the adoption of modern techniques such as risk management and audit-based controls, and the maximum practicable use of information technology,
- co-operation wherever appropriate with other national authorities, other Customs administrations and the trading communities,
- the implementation of relevant international standards,
- the provision to affected parties of easily accessible processes of administrative and judicial review,

CONVINCED that an international instrument incorporating the above objectives and principles that Contracting Parties undertake to apply would lead to the high degree of simplification and harmonization of Customs procedures and practices which is an essential aim of the Customs Co-operation Council, and so make a major contribution to facilitation of international trade,

Have agreed as follows :

CHAPTER I

Definitions

Article 1

For the purposes of this Convention :

- (a) "Standard" means a provision the implementation of which is recognized as necessary for the achievement of harmonization and simplification of Customs procedures and practices;
- (b) "Transitional Standard" means a Standard in the General Annex for which a longer period for implementation is permitted;
- (c) "Recommended Practice" means a provision in a Specific Annex which is recognized as constituting progress towards the harmonization and the simplification of Customs procedures and practices, the widest possible application of which is considered to be desirable;
- (d) "National legislation" means laws, regulations and other measures imposed by a competent authority of a Contracting Party and applicable throughout the territory of the Contracting Party concerned, or treaties in force by which that Party is bound;
- (e) "General Annex" means the set of provisions applicable to all the Customs procedures and practices referred to in this Convention;
- (f) "Specific Annex" means a set of provisions applicable to one or more Customs procedures and practices referred to in this Convention;
- (g) "Guidelines" means a set of explanations of the provisions of the General Annex, Specific Annexes and Chapters therein which indicate some of the possible courses of action to be followed in applying the Standards, Transitional Standards and Recommended Practices, and in particular describing best practices and recommending examples of greater facilities;

- (h) "Permanent Technical Committee" means the Permanent Technical Committee of the Council;
- (ij) "Council" means the Organization set up by the Convention establishing a Customs Co-operation Council, done at Brussels on 15 December 1950;
- (k) "Customs or Economic Union" means a Union constituted by, and composed of, States which has competence to adopt its own regulations that are binding on those States in respect of matters governed by this Convention, and has competence to decide, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify or accede to this Convention.

CHAPTER II

SCOPE AND STRUCTURE

Scope of the Convention

Article 2

Each Contracting Party undertakes to promote the simplification and harmonization of Customs procedures and, to that end, to conform, in accordance with the provisions of this Convention, to the Standards, Transitional Standards and Recommended Practices in the Annexes to this Convention. However, nothing shall prevent a Contracting Party from granting facilities greater than those provided for therein, and each Contracting Party is recommended to grant such greater facilities as extensively as possible.

Article 3

The provisions of this Convention shall not preclude the application of national legislation with regard to either prohibitions or restrictions on goods which are subject to Customs control.

Structure of the Convention

Article 4

1. The Convention comprises a Body, a General Annex and Specific Annexes.
2. The General Annex and each Specific Annex to this Convention consist, in principle, of Chapters which subdivide an Annex and comprise :

- (a) definitions; and
 - (b) Standards, some of which in the General Annex are Transitional Standards.
3. Each Specific Annex also contains Recommended Practices.
 4. Each Annex is accompanied by Guidelines, the texts of which are not binding upon Contracting Parties.

Article 5

For the purposes of this Convention, any Specific Annex(es) or Chapter(s) therein to which a Contracting Party is bound shall be construed to be an integral part of the Convention, and in relation to that Contracting Party any reference to the Convention shall be deemed to include a reference to such Annex(es) or Chapter(s).

CHAPTER III

MANAGEMENT OF THE CONVENTION

Management Committee

Article 6

1. There shall be established a Management Committee to consider the implementation of this Convention, any measures to secure uniformity in the interpretation and application thereof, and any amendments proposed thereto.
2. The Contracting Parties shall be members of the Management Committee.
3. The competent administration of any entity qualified to become a Contracting Party to this Convention under the provisions of Article 8 or of any Member of the World Trade Organization shall be entitled to attend the sessions of the Management Committee as an observer. The status and rights of such Observers shall be determined by a Council Decision. The aforementioned rights cannot be exercised before the entry into force of the Decision.
4. The Management Committee may invite the representatives of international governmental and non-governmental organizations to attend the sessions of the Management Committee as observers.

5. The Management Committee :

- (a) shall recommend to the Contracting Parties :
 - (i) amendments to the Body of this Convention;
 - (ii) amendments to the General Annex, the Specific Annexes and Chapters therein and the incorporation of new Chapters to the General Annex; and
 - (iii) the incorporation of new Specific Annexes and new Chapters to Specific Annexes;
- (b) may decide to amend Recommended Practices or to incorporate new Recommended Practices to Specific Annexes or Chapters therein in accordance with Article 16;
- (c) shall consider implementation of the provisions of this Convention in accordance with Article 13, paragraph 4;
- (d) shall review and update the Guidelines;
- (e) shall consider any other issues of relevance to this Convention that may be referred to it;
- (f) shall inform the Permanent Technical Committee and the Council of its decisions.

6. The competent administrations of the Contracting Parties shall communicate to the Secretary General of the Council proposals under paragraph 5 (a), (b), (c) or (d) of this Article and the reasons therefor, together with any requests for the inclusion of items on the Agenda of the sessions of the Management Committee. The Secretary General of the Council shall bring proposals to the attention of the competent administrations of the Contracting Parties and of the observers referred to in paragraphs 2, 3 and 4 of this Article.

7. The Management Committee shall meet at least once each year. It shall annually elect a Chairman and Vice-Chairman. The Secretary General of the Council shall circulate the invitation and the draft Agenda to the competent administrations of the Contracting Parties and to the observers referred to in paragraphs 2, 3 and 4 of this Article at least six weeks before the Management Committee meets.

8. Where a decision cannot be arrived at by consensus, matters before the Management Committee shall be decided by voting of the Contracting Parties present. Proposals under paragraph 5 (a), (b) or (c) of this Article shall be approved by a two-thirds majority of the votes cast. All other matters shall be decided by the Management Committee by a majority of the votes cast.

9. Where Article 8, paragraph 5 of this Convention applies, the Customs or Economic Unions which are Contracting Parties shall have, in case of voting, only a number of votes equal to the total votes allotted to their Members which are Contracting Parties.
10. Before the closure of its session, the Management Committee shall adopt a report. This report shall be transmitted to the Council and to the Contracting Parties and observers mentioned in paragraphs 2, 3 and 4.
11. In the absence of relevant provisions in this Article, the Rules of Procedure of the Council shall be applicable, unless the Management Committee decides otherwise.

Article 7

For the purpose of voting in the Management Committee, there shall be separate voting on each Specific Annex and each Chapter of a Specific Annex.

- (a) Each Contracting Party shall be entitled to vote on matters relating to the interpretation, application or amendment of the Body and General Annex of the Convention.
- (b) As regards matters concerning a Specific Annex or Chapter of a Specific Annex that is already in force, only those Contracting Parties that have accepted that Specific Annex or Chapter therein shall have the right to vote.
- (c) Each Contracting Party shall be entitled to vote on drafts of new Specific Annexes or new Chapters of a Specific Annex.

CHAPTER IV

CONTRACTING PARTY

Ratification of the Convention

Article 8

1. Any Member of the Council and any Member of the United Nations or its specialized agencies may become a Contracting Party to this Convention :
 - (a) by signing it without reservation of ratification;
 - (b) by depositing an instrument of ratification after signing it subject to ratification; or
 - (c) by acceding to it.

2. This Convention shall be open until 30th June 1974 for signature at the Headquarters of the Council in Brussels by the Members referred to in paragraph 1 of this Article. Thereafter, it shall be open for accession by such Members.
3. Any Contracting Party shall, at the time of signing, ratifying or acceding to this Convention, specify which if any of the Specific Annexes or Chapters therein it accepts. It may subsequently notify the depositary that it accepts one or more Specific Annexes or Chapters therein.
4. Contracting Parties accepting any new Specific Annex or any new Chapter of a Specific Annex shall notify the depositary in accordance with paragraph 3 of this Article.
5. (a) Any Customs or Economic Union may become, in accordance with paragraphs 1, 2 and 3 of this Article, a Contracting Party to this Convention. Such Customs or Economic Union shall inform the depositary of its competence with respect to the matters governed by this Convention. Such Customs or Economic Union shall also inform the depositary of any substantial modification in the extent of its competence.

(b) A Customs or Economic Union which is a Contracting Party to this Convention shall, for the matters within its competence, exercise in its own name the rights, and fulfil the responsibilities, which the Convention confers on the Members of such a Union which are Contracting Parties to this Convention. In such a case, the Members of such a Union shall not be entitled to individually exercise these rights, including the right to vote.

Article 9

1. Any Contracting Party which ratifies this Convention or accedes thereto shall be bound by any amendments to this Convention, including the General Annex, which have entered into force at the date of deposit of its instrument of ratification or accession.
2. Any Contracting Party which accepts a Specific Annex or Chapter therein shall be bound by any amendments to the Standards contained in that Specific Annex or Chapter which have entered into force at the date on which it notifies its acceptance to the depositary. Any Contracting Party which accepts a Specific Annex or Chapter therein shall be bound by any amendments to the Recommended Practices contained therein, which have entered into force at the date on which it notifies its acceptance to the depositary, unless it enters reservations against one or more of those Recommended Practices in accordance with Article 12 of this Convention.

Application of the Convention

Article 10

1. Any Contracting Party may, at the time of signing this Convention without reservation of ratification or of depositing its instrument of ratification or accession, or at any time thereafter, declare by notification given to the depositary that this Convention shall extend to all or any of the territories for whose international relations it is responsible. Such notification shall take effect three months after the date of the receipt thereof by the depositary. However, this Convention shall not apply to the territories named in the notification before this Convention has entered into force for the Contracting Party concerned.
2. Any Contracting Party which has made a notification under paragraph 1 of this Article extending this Convention to any territory for whose international relations it is responsible may notify the depositary, under the procedure of Article 19 of this Convention, that the territory in question will no longer apply this Convention.

Article 11

For the application of this Convention, a Customs or Economic Union that is a Contracting Party shall notify to the Secretary General of the Council the territories which form the Customs or Economic Union, and these territories are to be taken as a single territory.

Acceptance of the provisions and reservations

Article 12

1. All Contracting Parties are hereby bound by the General Annex.
2. A Contracting Party may accept one or more of the Specific Annexes or one or more of the Chapters therein. A Contracting Party which accepts a Specific Annex or Chapter(s) therein shall be bound by all the Standards therein. A Contracting Party which accepts a Specific Annex or Chapter(s) therein shall be bound by all the Recommended Practices therein unless, at the time of acceptance or at any time thereafter, it notifies the depositary of the Recommended Practice(s) in respect of which it enters reservations, stating the differences existing between the provisions of its national legislation and those of the Recommended Practice(s) concerned. Any Contracting Party which has entered reservations may withdraw them, in whole or in part, at any time by notification to the depositary specifying the date on which such withdrawal takes effect.

3. Each Contracting Party bound by a Specific Annex or Chapter(s) therein shall examine the possibility of withdrawing any reservations to the Recommended Practices entered under the terms of paragraph 2 and notify the Secretary General of the Council of the results of that review at the end of every three-year period commencing from the date of the entry into force of this Convention for that Contracting Party, specifying the provisions of its national legislation which, in its opinion, are contrary to the withdrawal of the reservations.

Implementation of the provisions

Article 13

1. Each Contracting Party shall implement the Standards in the General Annex and in the Specific Annex(es) or Chapter(s) therein that it has accepted within 36 months after such Annex(es) or Chapter(s) have entered into force for that Contracting Party.
2. Each Contracting Party shall implement the Transitional Standards in the General Annex within 60 months of the date that the General Annex has entered into force for that Contracting Party.
3. Each Contracting Party shall implement the Recommended Practices in the Specific Annex(es) or Chapter(s) therein that it has accepted within 36 months after such Specific Annex(es) or Chapter(s) have entered into force for that Contracting Party, unless reservations have been entered as to one or more of those Recommended Practices.
4. (a) Where the periods provided for in paragraph 1 or 2 of this Article would, in practice, be insufficient for any Contracting Party to implement the provisions of the General Annex, that Contracting Party may request the Management Committee, before the end of the period referred to in paragraph 1 or 2 of this Article, to provide an extension of that period. In making the request, the Contracting Party shall state the provision(s) of the General Annex with regard to which an extension of the period is required and the reasons for such request.

(b) In exceptional circumstances, the Management Committee may decide to grant such an extension. Any decision by the Management Committee granting such an extension shall state the exceptional circumstances justifying the decision and the extension shall in no case be more than one year. At the expiry of the period of extension, the Contracting Party shall notify the depositary of the implementation of the provisions with regard to which the extension was granted.

Settlement of disputes

Article 14

1. Any dispute between two or more Contracting Parties concerning the interpretation or application of this Convention shall so far as possible be settled by negotiation between them.
2. Any dispute which is not settled by negotiation shall be referred by the Contracting Parties in dispute to the Management Committee which shall thereupon consider the dispute and make recommendations for its settlement.
3. The Contracting Parties in dispute may agree in advance to accept the recommendations of the Management Committee as binding.

Amendments to the Convention

Article 15

1. The text of any amendment recommended to the Contracting Parties by the Management Committee in accordance with Article 6, paragraph 5 (a) (i) and (ii) shall be communicated by the Secretary General of the Council to all Contracting Parties and to those Members of the Council that are not Contracting Parties.
2. Amendments to the Body of the Convention shall enter into force for all Contracting Parties twelve months after deposit of the instruments of acceptance by those Contracting Parties present at the session of the Management Committee during which the amendments were recommended, provided that no objection is lodged by any of the Contracting Parties within a period of twelve months from the date of communication of such amendments.
3. Any recommended amendment to the General Annex or the Specific Annexes or Chapters therein shall be deemed to have been accepted six months after the date the recommended amendment was communicated to Contracting Parties, unless :
 - (a) there has been an objection by a Contracting Party or, in the case of a Specific Annex or Chapter, by a Contracting Party bound by that Specific Annex or Chapter; or
 - (b) a Contracting Party informs the Secretary General of the Council that, although it intends to accept the recommended amendment, the conditions necessary for such acceptance are not yet fulfilled.

4. If a Contracting Party sends the Secretary General of the Council a communication as provided for in paragraph 3 (b) of this Article, it may, so long as it has not notified the Secretary General of the Council of its acceptance of the recommended amendment, submit an objection to that amendment within a period of eighteen months following the expiry of the six-month period referred to in paragraph 3 of this Article.
5. If an objection to the recommended amendment is notified in accordance with the terms of paragraph 3 (a) or 4 of this Article, the amendment shall be deemed not to have been accepted and shall be of no effect.
6. If any Contracting Party has sent a communication in accordance with paragraph 3 (b) of this Article, the amendment shall be deemed to have been accepted on the earlier of the following two dates :
 - (a) the date by which all the Contracting Parties which sent such communications have notified the Secretary General of the Council of their acceptance of the recommended amendment, provided that, if all the acceptances were notified before the expiry of the period of six months referred to in paragraph 3 of this Article, that date shall be taken to be the date of expiry of the said six-month period;
 - (b) the date of expiry of the eighteen-month period referred to in paragraph 4 of this Article.
7. Any amendment to the General Annex or the Specific Annexes or Chapters therein deemed to be accepted shall enter into force either six months after the date on which it was deemed to be accepted or, if a different period is specified in the recommended amendment, on the expiry of that period after the date on which the amendment was deemed to be accepted.
8. The Secretary General of the Council shall, as soon as possible, notify the Contracting Parties to this Convention of any objection to the recommended amendment made in accordance with paragraph 3 (a), and of any communication received in accordance with paragraph 3 (b), of this Article. The Secretary General of the Council shall subsequently inform the Contracting Parties whether the Contracting Party or Parties which have sent such a communication raise an objection to the recommended amendment or accept it.

Article 16

1. Notwithstanding the amendment procedure laid down in Article 15 of this Convention, the Management Committee in accordance with Article 6 may decide to amend any Recommended Practice or to incorporate new Recommended Practices to any Specific Annex or Chapter therein. Each Contracting Party shall be invited by the

Secretary General of the Council to participate in the deliberations of the Management Committee. The text of any such amendment or new Recommended Practice so decided upon shall be communicated by the Secretary General of the Council to the Contracting Parties and those Members of the Council that are not Contracting Parties to this Convention.

2. Any amendment or incorporation of new Recommended Practices decided upon under paragraph 1 of this Article shall enter into force six months after their communication by the Secretary General of the Council. Each Contracting Party bound by a Specific Annex or Chapter therein forming the subject of such amendments or incorporation of new Recommended Practices shall be deemed to have accepted those amendments or new Recommended Practices unless it enters a reservation under the procedure of Article 12 of this Convention.

Duration of accession

Article 17

1. This Convention is of unlimited duration but any Contracting Party may denounce it at any time after the date of its entry into force under Article 18 thereof.
2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing, deposited with the depositary.
3. The denunciation shall take effect six months after the receipt of the instrument of denunciation by the depositary.
4. The provisions of paragraphs 2 and 3 of this Article shall also apply in respect of the Specific Annexes or Chapters therein, for which any Contracting Party may withdraw its acceptance at any time after the date of the entry into force.
5. Any Contracting Party which withdraws its acceptance of the General Annex shall be deemed to have denounced the Convention. In this case, the provisions of paragraphs 2 and 3 also apply.

CHAPTER V

FINAL PROVISIONS

Entry into force of the Convention

Article 18

1. This Convention shall enter into force three months after five of the entities referred to in paragraphs 1 and 5 of Article 8 thereof have signed the Convention

without reservation of ratification or have deposited their instruments of ratification or accession.

2. This Convention shall enter into force for any Contracting Party three months after it has become a Contracting Party in accordance with the provisions of Article 8.
3. Any Specific Annex or Chapter therein to this Convention shall enter into force, three months after five Contracting Parties have accepted that Specific Annex or that Chapter.
4. After any Specific Annex or Chapter therein has entered into force in accordance with paragraph 3 of this Article, that Specific Annex or Chapter therein shall enter into force for any Contracting Party three months after it has notified its acceptance. No Specific Annex or Chapter therein shall, however, enter into force for a Contracting Party before this Convention has entered into force for that Contracting Party.

Depositary of the Convention

Article 19

1. This Convention, all signatures with or without reservation of ratification and all instruments of ratification or accession shall be deposited with the Secretary General of the Council.
2. The depositary shall :
 - (a) receive and keep custody of the original texts of this Convention;
 - (b) prepare certified copies of the original texts of this Convention and transmit them to the Contracting Parties and those Members of the Council that are not Contracting Parties and the Secretary General of the United Nations;
 - (c) receive any signature with or without reservation of ratification, ratification or accession to this Convention and receive and keep custody of any instruments, notifications and communications relating to it;
 - (d) examine whether the signature or any instrument, notification or communication relating to this Convention is in due and proper form and, if need be, bring the matter to the attention of the Contracting Party in question;
 - (e) notify the Contracting Parties, those Members of the Council that are not Contracting Parties, and the Secretary General of the United Nations of :
 - signatures, ratifications, accessions and acceptances of Annexes and Chapters under Article 8 of this Convention;

- new Chapters of the General Annex and new Specific Annexes or Chapters therein which the Management Committee decides to recommend to incorporate in this Convention;
- the date of entry into force of this Convention, of the General Annex and of each Specific Annex or Chapter therein in accordance with Article 18 of this Convention;
- notifications received in accordance with Articles 8, 10, 11, 12 and 13 of this Convention;
- withdrawals of acceptances of Annexes/Chapters by Contracting Parties;
- denunciations under Article 17 of this Convention; and
- any amendment accepted in accordance with Article 15 of this Convention and the date of its entry into force.

3. In the event of any difference appearing between a Contracting Party and the depositary as to the performance of the latter's functions, the depositary or that Contracting Party shall bring the question to the attention of the other Contracting Parties and the signatories or, as the case may be, the Management Committee or the Council.

Registration and authentic texts

Article 20

In accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Secretary General of the Council.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done at Kyoto, this eighteenth day of May nineteen hundred and seventy-three in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single original which shall be deposited with the Secretary General of the Council who shall transmit certified copies to all the entities referred to in paragraph 1 of Article 8 of this Convention.

x

x

x

ANNEXE GENERALE

GENERAL ANNEX

GENERAL ANNEX

TABLE OF CONTENTS

CHAPTER 1	GENERAL PRINCIPLES.....	1
CHAPTER 2	DEFINITIONS.....	2
CHAPTER 3	CLEARANCE AND OTHER CUSTOMS FORMALITIES.....	5
CHAPTER 4	DUTIES AND TAXES.....	17
	A. ASSESSMENT, COLLECTION AND PAYMENT OF DUTIES AND TAXES.....	17
	B. DEFERRED PAYMENT OF DUTIES AND TAXES.....	19
	C. REPAYMENT OF DUTIES AND TAXES.....	20
CHAPTER 5	SECURITY.....	22
CHAPTER 6	CUSTOMS CONTROL.....	24
CHAPTER 7	APPLICATION OF INFORMATION TECHNOLOGY.....	26
CHAPTER 8	RELATIONSHIP BETWEEN THE CUSTOMS AND THIRD PARTIES...	27
CHAPTER 9	INFORMATION, DECISIONS AND RULINGS SUPPLIED BY THE CUSTOMS.....	29
	A. INFORMATION OF GENERAL APPLICATION.....	29
	B. INFORMATION OF A SPECIFIC NATURE.....	29
	C. DECISIONS AND RULINGS.....	30
CHAPTER 10	APPEALS IN CUSTOMS MATTERS.....	31
	A. RIGHT OF APPEAL.....	31
	B. FORM AND GROUNDS OF APPEAL.....	32
	C. CONSIDERATION OF APPEAL.....	33

CHAPTER 1

GENERAL PRINCIPLES

1.1. Standard

The Definitions, Standards and Transitional Standards in this Annex shall apply to Customs procedures and practices specified in this Annex and, insofar as applicable, to procedures and practices in the Specific Annexes.

1.2. Standard

The conditions to be fulfilled and Customs formalities to be accomplished for procedures and practices in this Annex and in the Specific Annexes shall be specified in national legislation and shall be as simple as possible.

1.3. Standard

The Customs shall institute and maintain formal consultative relationships with the trade to increase co-operation and facilitate participation in establishing the most effective methods of working commensurate with national provisions and international agreements.

x

x

x

CHAPTER 2

DEFINITIONS

For the purposes of the Annexes to this Convention :

- E1./ F23. "appeal" means the act by which a person who is directly affected by a decision or omission of the Customs and who considers himself to be aggrieved thereby seeks redress before a competent authority;
- E2./ F19. "assessment of duties and taxes" means the determination of the amount of duties and taxes payable;
- E3./ F4. "audit-based control" means measures by which the Customs satisfy themselves as to the accuracy and authenticity of declarations through the examination of the relevant books, records, business systems and commercial data held by persons concerned;
- E4./ F15. "checking the Goods declaration" means the action taken by the Customs to satisfy themselves that the Goods declaration is correctly made out and that the supporting documents required fulfill the prescribed conditions;
- E5./ F9. "clearance" means the accomplishment of the Customs formalities necessary to allow goods to enter home use, to be exported or to be placed under another Customs procedure;
- E6./ F10. "Customs" means the Government Service which is responsible for the administration of Customs law and the collection of duties and taxes and which also has the responsibility for the application of other laws and regulations relating to the importation, exportation, movement or storage of goods;
- E7./ F3. "Customs control" means measures applied by the Customs to ensure compliance with Customs law;
- E8./ F11. "Customs duties" means the duties laid down in the Customs tariff to which goods are liable on entering or leaving the Customs territory;
- E9./ F16. "Customs formalities" means all the operations which must be carried out by the persons concerned and by the Customs in order to comply with the Customs law;

- E10./ **"Customs law"** means the statutory and regulatory provisions relating to the
F18. importation, exportation, movement or storage of goods, the administration and enforcement of which are specifically charged to the Customs, and any regulations made by the Customs under their statutory powers;
- E11./ **"Customs office"** means the Customs administrative unit competent for the
F2. performance of Customs formalities, and the premises or other areas approved for that purpose by the competent authorities;
- E12./ **"Customs territory"** means the territory in which the Customs law of a Contracting
F25. Party applies;
- E13./ **"decision"** means the individual act by which the Customs decide upon a matter
F6. relating to Customs law;
- E14./ **"declarant"** means any person who makes a Goods declaration or in whose name
F7. such a declaration is made;
- E15./ **"due date"** means the date when payment of duties and taxes is due;
F5.
- E16./ **"duties and taxes"** means import duties and taxes and/or export duties and taxes;
F12.
- E17./ **"examination of goods"** means the physical inspection of goods by the Customs to
F27. satisfy themselves that the nature, origin, condition, quantity and value of the goods are in accordance with the particulars furnished in the Goods declaration;
- E18./ **"export duties and taxes"** means Customs duties and all other duties, taxes or
F13. charges which are collected on or in connection with the exportation of goods, but not including any charges which are limited in amount to the approximate cost of services rendered or collected by the Customs on behalf of another national authority;
- E19./ **"Goods declaration"** means a statement made in the manner prescribed by the
F8. Customs, by which the persons concerned indicate the Customs procedure to be applied to the goods and furnish the particulars which the Customs require for its application;
- E20./ **"import duties and taxes"** means Customs duties and all other duties, taxes or
F14. charges which are collected on or in connection with the importation of goods, but not including any charges which are limited in amount to the approximate cost of services rendered or collected by the Customs on behalf of another national authority;
- E21./ **"mutual administrative assistance"** means actions of a Customs administration on
F1. behalf of or in collaboration with another Customs administration for the proper application of Customs law and for the prevention, investigation and repression of Customs offences;

- E22./ "omission" means the failure to act or give a decision required of the Customs by
F21. Customs law within a reasonable time on a matter duly submitted to them;
- E23./ "person" means both natural and legal persons, unless the context otherwise
F22. requires;
- E24./ "release of goods" means the action by the Customs to permit goods undergoing
F20. clearance to be placed at the disposal of the persons concerned;
- E25./ "repayment" means the refund, in whole or in part, of duties and taxes paid on goods
F24. and the remission, in whole or in part, of duties and taxes where payment has not been made;
- E26./ "security" means that which ensures to the satisfaction of the Customs that an
F17. obligation to the Customs will be fulfilled. Security is described as "general" when it ensures that the obligations arising from several operations will be fulfilled;
- E27./ "third party" means any person who deals directly with the Customs, for and on
F26. behalf of another person, relating to the importation, exportation, movement or storage of goods.

x

x

x

CHAPTER 3

CLEARANCE AND OTHER CUSTOMS FORMALITIES

Competent Customs offices

3.1. Standard

The Customs shall designate the Customs offices at which goods may be produced or cleared. In determining the competence and location of these offices and their hours of business, the factors to be taken into account shall include in particular the requirements of the trade.

3.2. Standard

At the request of the person concerned and for reasons deemed valid by the Customs, the latter shall, subject to the availability of resources, perform the functions laid down for the purposes of a Customs procedure and practice outside the designated hours of business or away from Customs offices. Any expenses chargeable by the Customs shall be limited to the approximate cost of the services rendered.

3.3. Standard

Where Customs offices are located at a common border crossing, the Customs administrations concerned shall correlate the business hours and the competence of those offices.

3.4. Transitional Standard

At common border crossings, the Customs administrations concerned shall, whenever possible, operate joint controls.

3.5. Transitional Standard

Where the Customs intend to establish a new Customs office or to convert an existing one at a common border crossing, they shall, wherever possible, co-operate with the neighbouring Customs to establish a juxtaposed Customs office to facilitate joint controls.

The declarant

(a) Persons entitled to act as declarant

3.6. Standard

National legislation shall specify the conditions under which a person is entitled to act as declarant.

3.7. Standard

Any person having the right to dispose of the goods shall be entitled to act as declarant.

(b) Responsibilities of the declarant

3.8. Standard

The declarant shall be held responsible to the Customs for the accuracy of the particulars given in the Goods declaration and the payment of the duties and taxes.

(c) Rights of the declarant

3.9. Standard

Before lodging the Goods declaration the declarant shall be allowed, under such conditions as may be laid down by the Customs :

- (a) to inspect the goods; and
- (b) to draw samples.

3.10. Standard

The Customs shall not require a separate Goods declaration in respect of samples allowed to be drawn under Customs supervision, provided that such samples are included in the Goods declaration concerning the relevant consignment.

The Goods declaration

(a) Goods declaration format and contents

3.11. Standard

The contents of the Goods declaration shall be prescribed by the Customs. The paper format of the Goods declaration shall conform to the UN-layout key.

For automated Customs clearance processes, the format of the electronically lodged Goods declaration shall be based on international standards for electronic information exchange as prescribed in the Customs Co-operation Council Recommendations on information technology.

3.12. Standard

The Customs shall limit the data required in the Goods declaration to only such particulars as are deemed necessary for the assessment and collection of duties and taxes, the compilation of statistics and the application of Customs law.

3.13. Standard

Where, for reasons deemed valid by the Customs, the declarant does not have all the information required to make the Goods declaration, a provisional or incomplete Goods declaration shall be allowed to be lodged, provided that it contains the particulars deemed necessary by the Customs and that the declarant undertakes to complete it within a specified period.

3.14. Standard

If the Customs register a provisional or incomplete Goods declaration, the tariff treatment to be accorded to the goods shall not be different from that which would have been accorded had a complete and correct Goods declaration been lodged in the first instance.

The release of the goods shall not be delayed provided that any security required has been furnished to ensure collection of any applicable duties and taxes.

3.15. Standard

The Customs shall require the lodgement of the original Goods declaration and only the minimum number of copies necessary.

(b) Documents supporting the Goods declaration

3.16. Standard

In support of the Goods declaration the Customs shall require only those documents necessary to permit control of the operation and to ensure that all requirements relating to the application of Customs law have been complied with.

3.17. Standard

Where certain supporting documents cannot be lodged with the Goods declaration for reasons deemed valid by the Customs, they shall allow production of those documents within a specified period.

3.18. Transitional Standard

The Customs shall permit the lodgement of supporting documents by electronic means.

3.19. Standard

The Customs shall not require a translation of the particulars of supporting documents except when necessary to permit processing of the Goods declaration.

Lodgement, registration and checking of the Goods declaration

3.20. Standard

The Customs shall permit the lodging of the Goods declaration at any designated Customs office.

3.21. Transitional Standard

The Customs shall permit the lodging of the Goods declaration by electronic means.

3.22. Standard

The Goods declaration shall be lodged during the hours designated by the Customs.

3.23. Standard

Where national legislation lays down a time limit for lodging the Goods declaration, the time allowed shall be sufficient to enable the declarant to complete the Goods declaration and to obtain the supporting documents required.

3.24. Standard

At the request of the declarant and for reasons deemed valid by the Customs, the latter shall extend the time limit prescribed for lodging the Goods declaration.

3.25. Standard

National legislation shall make provision for the lodging and registering or checking of the Goods declaration and supporting documents prior to the arrival of the goods.

3.26. Standard

When the Customs cannot register the Goods declaration, they shall state the reasons to the declarant.

3.27. Standard

The Customs shall permit the declarant to amend the Goods declaration that has already been lodged, provided that when the request is received they have not begun to check the Goods declaration or to examine the goods.

3.28. Transitional Standard

The Customs shall permit the declarant to amend the Goods declaration if a request is received after checking of the Goods declaration has commenced, if the reasons given by the declarant are deemed valid by the Customs.

3.29. Transitional Standard

The declarant shall be allowed to withdraw the Goods declaration and apply for another Customs procedure, provided that the request to do so is made to the Customs before the goods have been released and that the reasons are deemed valid by the Customs.

3.30. Standard

Checking the Goods declaration shall be effected at the same time or as soon as possible after the Goods declaration is registered.

3.31. Standard

For the purpose of checking the Goods declaration, the Customs shall take only such action as they deem essential to ensure compliance with Customs law.

Special procedures for authorized persons

3.32. Transitional Standard

For authorized persons who meet criteria specified by the Customs, including having an appropriate record of compliance with Customs requirements and a satisfactory system for managing their commercial records, the Customs shall provide for :

- release of the goods on the provision of the minimum information necessary to identify the goods and permit the subsequent completion of the final Goods declaration;
- clearance of the goods at the declarant's premises or another place authorized by the Customs;

and, in addition, to the extent possible, other special procedures such as :

- allowing a single Goods declaration for all imports or exports in a given period where goods are imported or exported frequently by the same person;
- use of the authorized persons' commercial records to self-assess their duty and tax liability and, where appropriate, to ensure compliance with other Customs requirements;
- allowing the lodgement of the Goods declaration by means of an entry in the records of the authorized person to be supported subsequently by a supplementary Goods declaration.

Examination of the goods

(a) Time required for examination of goods

3.33. Standard

When the Customs decide that goods declared shall be examined, this examination shall take place as soon as possible after the Goods declaration has been registered.

3.34. Standard

When scheduling examinations, priority shall be given to the examination of live animals and perishable goods and to other goods which the Customs accept are urgently required.

3.35. Transitional Standard

If the goods must be inspected by other competent authorities and the Customs also schedules an examination, the Customs shall ensure that the inspections are co-ordinated and, if possible, carried out at the same time.

*(b) Presence of the declarant at examination of goods***3.36. Standard**

The Customs shall consider requests by the declarant to be present or to be represented at the examination of the goods. Such requests shall be granted unless exceptional circumstances exist.

3.37. Standard

If the Customs deem it useful, they shall require the declarant to be present or to be represented at the examination of the goods to give them any assistance necessary to facilitate the examination.

*(c) Sampling by the Customs***3.38. Standard**

Samples shall be taken only where deemed necessary by the Customs to establish the tariff description and/or value of goods declared or to ensure the application of other provisions of national legislation. Samples drawn shall be as small as possible.

Errors

3.39. Standard

The Customs shall not impose substantial penalties for errors where they are satisfied that such errors are inadvertent and that there has been no fraudulent intent or gross negligence. Where they consider it necessary to discourage a repetition of such errors, a penalty may be imposed but shall be no greater than is necessary for this purpose.

Release of goods

3.40. Standard

Goods declared shall be released as soon as the Customs have examined them or decided not to examine them, provided that :

- no offence has been found;
- the Import or export licence or any other documents required have been acquired;
- all permits relating to the procedure concerned have been acquired; and
- any duties and taxes have been paid or that appropriate action has been taken to ensure their collection.

3.41. Standard

If the Customs are satisfied that the declarant will subsequently accomplish all the formalities in respect of clearance they shall release the goods, provided that the declarant produces a commercial or official document giving the main particulars of the consignment concerned and acceptable to the Customs, and that security, where required, has been furnished to ensure collection of any applicable duties and taxes.

3.42. Standard

When the Customs decide that they require laboratory analysis of samples, detailed technical documents or expert advice, they shall release the goods before the results of such examination are known, provided that any security required has been furnished and provided they are satisfied that the goods are not subject to prohibitions or restrictions.

3.43. Standard

When an offence has been detected, the Customs shall not wait for the completion of administrative or legal action before they release the goods, provided that the goods are not liable to confiscation or forfeiture or to be needed as evidence at some later stage and that the declarant pays the duties and taxes and furnishes security to ensure collection of any additional duties and taxes and of any penalties which may be imposed.

Abandonment or destruction of goods

3.44. Standard

When goods have not yet been released for home use or when they have been placed under another Customs procedure, and provided that no offence has been detected, the person concerned shall not be required to pay the duties and taxes or shall be entitled to repayment thereof :

- when, at his request, such goods are abandoned to the Revenue or destroyed or rendered commercially valueless under Customs control, as the Customs may decide. Any costs involved shall be borne by the person concerned;
- when such goods are destroyed or irrecoverably lost by accident or force majeure, provided that such destruction or loss is duly established to the satisfaction of the Customs;
- on shortages due to the nature of the goods when such shortages are duly established to the satisfaction of the Customs.

Any waste or scrap remaining after destruction shall be liable, if taken into home use or exported, to the duties and taxes that would be applicable to such waste or scrap imported or exported in that state.

3.45. Transitional Standard

When the Customs sell goods which have not been declared within the time allowed or could not be released although no offence has been discovered, the proceeds of the sale, after deduction of any duties and taxes and all other charges and expenses incurred, shall be made over to those persons entitled to receive them or, when this is not possible, held at their disposal for a specified period.

x

x

x

CHAPTER 4

DUTIES AND TAXES

A. ASSESSMENT, COLLECTION AND PAYMENT OF DUTIES AND TAXES

4.1. Standard

National legislation shall define the circumstances when liability to duties and taxes is incurred.

4.2. Standard

The time period within which the applicable duties and taxes are assessed shall be stipulated in national legislation. The assessment shall follow as soon as possible after the Goods declaration is lodged or the liability is otherwise incurred.

4.3. Standard

The factors on which the assessment of duties and taxes is based and the conditions under which they are determined shall be specified in national legislation.

4.4. Standard

The rates of duties and taxes shall be set out in official publications.

4.5. Standard

National legislation shall specify the point in time to be taken into consideration for the purpose of determining the rates of duties and taxes.

4.6. Standard

National legislation shall specify the methods that may be used to pay the duties and taxes.

4.7. Standard

National legislation shall specify the person(s) responsible for the payment of duties and taxes.

4.8. Standard

National legislation shall determine the due date and the place where payment is to be made.

4.9. Standard

When national legislation specifies that the due date may be after the release of the goods, that date shall be at least ten days after the release. No interest shall be charged for the period between the date of release and the due date.

4.10. Standard

National legislation shall specify the period within which the Customs may take legal action to collect duties and taxes not paid by the due date.

4.11. Standard

National legislation shall determine the rate of interest chargeable on amounts of duties and taxes that have not been paid by the due date and the conditions of application of such interest.

4.12. Standard

When the duties and taxes have been paid, a receipt constituting proof of payment shall be issued to the payer, unless there is other evidence constituting proof of payment.

4.13. Transitional Standard

National legislation shall specify a minimum value and/or a minimum amount of duties and taxes below which no duties and taxes will be collected.

4.14. Standard

If the Customs find that errors in the Goods declaration or in the assessment of the duties and taxes will cause or have caused the collection or recovery of an amount of duties and taxes less than that legally chargeable, they shall correct the errors and collect the amount underpaid. However, if the amount involved is less than the minimum amount specified in national legislation, the Customs shall not collect or recover that amount.

B. DEFERRED PAYMENT OF DUTIES AND TAXES**4.15. Standard**

Where national legislation provides for the deferred payment of duties and taxes, it shall specify the conditions under which such facility is allowed.

4.16. Standard

Deferred payment shall be allowed without interest charges to the extent possible.

4.17. Standard

The period for deferred payment of duties and taxes shall be at least fourteen days.

C. REPAYMENT OF DUTIES AND TAXES

4.18. Standard

Repayment shall be granted where it is established that duties and taxes have been overcharged as a result of an error in their assessment.

4.19. Standard

Repayment shall be granted in respect of imported or exported goods which are found to have been defective or otherwise not in accordance with the agreed specifications at the time of Importation or exportation and are returned either to the supplier or to another person designated by the supplier, subject to the following conditions :

- the goods have not been worked, repaired or used in the country of importation, and are re-exported within a reasonable time;
- the goods have not been worked, repaired or used in the country to which they were exported, and are re-imported within a reasonable time.

Use of the goods shall, however, not hinder the repayment if such use was indispensable to discover the defects or other circumstances which caused the re-exportation or re-importation of the goods.

As an alternative to re-exportation or re-importation, the goods may be abandoned to the Revenue or destroyed or rendered commercially valueless under Customs control, as the Customs may decide. Such abandonment or destruction shall not entail any cost to the Revenue.

4.20. Transitional Standard

Where permission is given by the Customs for goods originally declared for a Customs procedure with payment of duties and taxes to be placed under another Customs procedure, repayment shall be made of any duties and taxes charged in excess of the amount due under the new procedure.

4.21. Standard

Decisions on claims for repayment shall be reached, and notified in writing to the persons concerned, without undue delay, and repayment of amounts overcharged shall be made as soon as possible after the verification of claims.

4.22. Standard

Where it is established by the Customs that the overcharge is a result of an error on the part of the Customs in assessing the duties and taxes, repayment shall be made as a matter of priority.

4.23. Standard

Where time limits are fixed beyond which claims for repayment will not be accepted, such limits shall be of sufficient duration to take account of the differing circumstances pertaining to each type of case in which repayment may be granted.

4.24. Standard

Repayment shall not be granted if the amount involved is less than the minimum amount specified in national legislation.

x

x

x

CHAPTER 5

SECURITY

5.1. Standard

National legislation shall enumerate the cases in which security is required and shall specify the forms in which security is to be provided.

5.2. Standard

The Customs shall determine the amount of security.

5.3. Standard

Any person required to provide security shall be allowed to choose any form of security provided that it is acceptable to the Customs.

5.4. Standard

Where national legislation provides, the Customs shall not require security when they are satisfied that an obligation to the Customs will be fulfilled.

5.5. Standard

When security is required to ensure that the obligations arising from a Customs procedure will be fulfilled, the Customs shall accept a general security, in particular from declarants who regularly declare goods at different offices in the Customs territory.

5.6. Standard

Where security is required, the amount of security to be provided shall be as low as possible and, in respect of the payment of duties and taxes, shall not exceed the amount potentially chargeable.

5.7. Standard

Where security has been furnished, it shall be discharged as soon as possible after the Customs are satisfied that the obligations under which the security was required have been duly fulfilled.

x

x

x

CHAPTER 6

CUSTOMS CONTROL

6.1. Standard

All goods, including means of transport, which enter or leave the Customs territory, regardless of whether they are liable to duties and taxes, shall be subject to Customs control.

6.2. Standard

Customs control shall be limited to that necessary to ensure compliance with the Customs law.

6.3. Standard

In the application of Customs control, the Customs shall use risk management.

6.4. Standard

The Customs shall use risk analysis to determine which persons and which goods, including means of transport, should be examined and the extent of the examination.

6.5. Standard

The Customs shall adopt a compliance measurement strategy to support risk management.

6.6. Standard

Customs control systems shall include audit-based controls.

6.7. Standard

The Customs shall seek to co-operate with other Customs administrations and seek to conclude mutual administrative assistance agreements to enhance Customs control.

6.8. Standard

The Customs shall seek to co-operate with the trade and seek to conclude Memoranda of Understanding to enhance Customs control.

6.9. Transitional Standard

The Customs shall use information technology and electronic commerce to the greatest possible extent to enhance Customs control.

6.10. Standard

The Customs shall evaluate traders' commercial systems where those systems have an impact on Customs operations to ensure compliance with Customs requirements.

x

x

x

CHAPTER 7

APPLICATION OF INFORMATION TECHNOLOGY

7.1. Standard

The Customs shall apply information technology to support Customs operations, where it is cost-effective and efficient for the Customs and for the trade. The Customs shall specify the conditions for its application.

7.2. Standard

When introducing computer applications, the Customs shall use relevant internationally accepted standards.

7.3. Standard

The introduction of information technology shall be carried out in consultation with all relevant parties directly affected, to the greatest extent possible.

7.4. Standard

New or revised national legislation shall provide for :

- electronic commerce methods as an alternative to paper-based documentary requirements;
- electronic as well as paper-based authentication methods;
- the right of the Customs to retain information for their own use and, as appropriate, to exchange such information with other Customs administrations and all other legally approved parties by means of electronic commerce techniques.

x

x

x

CHAPTER 8

RELATIONSHIP BETWEEN THE CUSTOMS AND THIRD PARTIES

8.1. Standard

Persons concerned shall have the choice of transacting business with the Customs either directly or by designating a third party to act on their behalf.

8.2. Standard

National legislation shall set out the conditions under which a person may act for and on behalf of another person in dealing with the Customs and shall lay down the liability of third parties to the Customs for duties and taxes and for any irregularities.

8.3. Standard

The Customs transactions where the person concerned elects to do business on his own account shall not be treated less favourably or be subject to more stringent requirements than those Customs transactions which are handled for the person concerned by a third party.

8.4. Standard

A person designated as a third party shall have the same rights as the person who designated him in those matters related to transacting business with the Customs.

8.5. Standard

The Customs shall provide for third parties to participate in their formal consultations with the trade.

8.6. Standard

The Customs shall specify the circumstances under which they are not prepared to transact business with a third party.

8.7. Standard

The Customs shall give written notification to the third party of a decision not to transact business.

x

x

x

CHAPTER 9

INFORMATION, DECISIONS AND RULINGS SUPPLIED BY THE CUSTOMS

A. INFORMATION OF GENERAL APPLICATION

9.1. Standard

The Customs shall ensure that all relevant information of general application pertaining to Customs law is readily available to any interested person.

9.2. Standard

When information that has been made available must be amended due to changes in Customs law, administrative arrangements or requirements, the Customs shall make the revised information readily available sufficiently in advance of the entry into force of the changes to enable interested persons to take account of them, unless advance notice is precluded.

9.3. Transitional Standard

The Customs shall use information technology to enhance the provision of information.

B. INFORMATION OF A SPECIFIC NATURE

9.4. Standard

At the request of the interested person, the Customs shall provide, as quickly and as accurately as possible, information relating to the specific matters raised by the interested person and pertaining to Customs law.

9.5. Standard

The Customs shall supply not only the information specifically requested but also any other pertinent information which they consider the interested person should be made aware of.

9.6. Standard

When the Customs supply information, they shall ensure that they do not divulge details of a private or confidential nature affecting the Customs or third parties unless such disclosure is required or authorized by national legislation.

9.7. Standard

When the Customs cannot supply information free of charge, any charge shall be limited to the approximate cost of the services rendered.

C. DECISIONS AND RULINGS**9.8. Standard**

At the written request of the person concerned, the Customs shall notify their decision in writing within a period specified in national legislation. Where the decision is adverse to the person concerned, the reasons shall be given and the right of appeal advised.

9.9. Standard

The Customs shall issue binding rulings at the request of the interested person, provided that the Customs have all the information they deem necessary.

x

x

x

CHAPTER 10

APPEALS IN CUSTOMS MATTERS

A. RIGHT OF APPEAL

10.1. Standard

National legislation shall provide for a right of appeal in Customs matters.

10.2. Standard

Any person who is directly affected by a decision or omission of the Customs shall have a right of appeal.

10.3. Standard

The person directly affected by a decision or omission of the Customs shall be given, after having made a request to the Customs, the reasons for such decision or omission within a period specified in national legislation. This may or may not result in an appeal.

10.4. Standard

National legislation shall provide for the right of an initial appeal to the Customs.

10.5. Standard

Where an appeal to the Customs is dismissed, the appellant shall have the right of a further appeal to an authority independent of the Customs administration.

10.6. Standard

In the final instance, the appellant shall have the right of appeal to a judicial authority.

B. FORM AND GROUNDS OF APPEAL**10.7. Standard**

An appeal shall be lodged in writing and shall state the grounds on which it is being made.

10.8. Standard

A time limit shall be fixed for the lodgement of an appeal against a decision of the Customs and it shall be such as to allow the appellant sufficient time to study the contested decision and to prepare an appeal.

10.9. Standard

Where an appeal is to the Customs they shall not, as a matter of course, require that any supporting evidence be lodged together with the appeal but shall, in appropriate circumstances, allow a reasonable time for the lodgement of such evidence.

C. CONSIDERATION OF APPEAL

10.10. Standard

The Customs shall give its ruling upon an appeal and written notice thereof to the appellant as soon as possible.

10.11. Standard

Where an appeal to the Customs is dismissed, the Customs shall set out the reasons therefor in writing and shall advise the appellant of his right to lodge any further appeal with an administrative or independent authority and of any time limit for the lodgement of such appeal.

10.12. Standard

Where an appeal is allowed, the Customs shall put their decision or the ruling of the independent or judicial authority into effect as soon as possible, except in cases where the Customs appeal against the ruling.

x

x

x

พิธีสารการแก้ไข

**อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วย
พิธีการศุลกากรที่เรียบง่ายและสอดคล้องกัน**

พิธีสารการแก้ไข
อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วย
พิธีการศุลกากรที่เรียบง่ายและสอดคล้องกัน

(ทำขึ้น ณ กรุงบรัสเซลส์ เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน ค.ศ. 1999 (พ.ศ. 2542))

ภาคีคู่สัญญาของอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยพิธีการศุลกากรที่เรียบง่ายและสอดคล้องกัน (ทำขึ้น ณ เมืองเกียวโต เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม ค.ศ. 1973 (พ.ศ. 2516)) และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 25 กันยายน ค.ศ. 1974 (พ.ศ. 2517) ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “อนุสัญญา” ที่จัดทำขึ้นภายใต้ความอุปถัมภ์ของคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “คณะมนตรี” ได้พิจารณาว่าเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ

- การจัดความแตกต่างระหว่างพิธีการและวิธีปฏิบัติทางศุลกากรของภาคีคู่สัญญาที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการค้าระหว่างประเทศและการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศอื่น
- การทำให้ตรงตามความต้องการของการค้าระหว่างประเทศและศุลกากรในการอำนวยความสะดวก การทำพิธีการและวิธีปฏิบัติทางศุลกากรให้เรียบง่ายและสอดคล้องกัน
- การทำให้มั่นใจในมาตรฐานที่เหมาะสมของการควบคุมทางศุลกากร และ
- การทำให้ศุลกากรตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในด้านวิธีการและเทคนิคของการบริหารและของธุรกิจ

จึงต้องแก้ไขอนุสัญญานี้

ได้พิจารณาด้วยว่าอนุสัญญาที่แก้ไขแล้ว

- ต้องกำหนดหลักการสำคัญในการทำพิธีการศุลกากรให้เรียบง่ายและสอดคล้องกันให้ภาคีคู่สัญญาต้องปฏิบัติ
- ต้องให้ศุลกากรมีพิธีการที่มีประสิทธิภาพโดยใช้วิธีการควบคุมที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ และ
- จะทำให้ศุลกากรบรรลุผลในการทำพิธีการและวิธีปฏิบัติทางศุลกากรให้เรียบง่ายและสอดคล้องกันได้ในระดับสูงอันเป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญของคณะมนตรี ซึ่งจะเป็นการสนับสนุนที่สำคัญในการอำนวยความสะดวกต่อการค้าระหว่างประเทศ

จึงได้ตกลงกันไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา 1

อารัมภบทและมาตราต่าง ๆ ของอนุสัญญาฉบับนี้ได้มีการแก้ไขตามที่กำหนดไว้ในเนื้อหาในเอกสารแนบท้าย 1 ของพิธีสารการแก้ไขฉบับนี้

มาตรา 2

ภาคผนวกของอนุสัญญาฉบับนี้ได้ถูกแทนที่โดยภาคผนวกทั่วไปในเอกสารแนบท้าย 2 และภาคผนวกเฉพาะในเอกสารแนบท้าย 3 ของพิธีสารการแก้ไขฉบับนี้

มาตรา 3

1. ภาคิ์สัญญาใดของอนุสัญญาฉบับนี้อาจแสดงการยอมรับข้อผูกพันพิธีสารฉบับนี้ รวมถึงเอกสารแนบท้าย 1 และ 2 โดย
 - (ก) การลงนามในอนุสัญญาฉบับนี้โดยไม่มีข้อสงวนว่าจะต้องมีการให้สัตยาบัน
 - (ข) การส่งมอบสัตยาบันสารหลังจากที่ได้ลงนามในอนุสัญญาฉบับนี้โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องมีการให้สัตยาบัน หรือ
 - (ค) การให้ภาคยานุวัติต่ออนุสัญญาฉบับนี้
2. พิธีสารฉบับนี้จะเปิดให้มีการลงนามจนถึงวันที่ 30 มิถุนายน ค.ศ. 2000 (พ.ศ. 2543) ที่สำนักงานใหญ่ของคณะมนตรี ณ กรุงบรัสเซลส์โดยภาคิ์สัญญาของอนุสัญญาฉบับนี้หลังจากนั้นแล้ว จะเปิดให้ภาคยานุวัติต่ออนุสัญญาฉบับนี้ได้
3. พิธีสารฉบับนี้ รวมถึงเอกสารแนบท้าย 2 และ 3 จะมีผลบังคับใช้เมื่อสิ้นสุดเวลาสามเดือนหลังจากภาคิ์สัญญาจำนวนสี่สิบรายได้ลงนามในพิธีสารฉบับนี้โดยไม่มีข้อสงวนว่าจะต้องมีการให้สัตยาบันหรือได้มีการส่งมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารของตนแล้ว
4. หลังจากภาคิ์สัญญาจำนวนสี่สิบรายได้แสดงการยอมรับข้อผูกพันโดยพิธีสารฉบับนี้ตามวรรค 1 แล้ว ภาคิ์สมาชิกที่เหลือของอนุสัญญาเกี่ยวโตสามารถยอมรับการแก้ไขอนุสัญญาดังกล่าวโดยการเข้าเป็นภาคิ์พิธีสารฉบับนี้เท่านั้น ให้พิธีสารฉบับนี้มีผลบังคับใช้กับภาคิ์สัญญาดังกล่าวเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาสามเดือนหลังจากที่ภาคิ์สัญญานั้นได้ลงนามในพิธีสารฉบับนี้โดยไม่มีข้อสงวนว่าจะต้องมีการให้สัตยาบัน หรือส่งมอบสัตยาบันสาร หรือภาคยานุวัติสาร

มาตรา 4

ภาคิ์สัญญาใด ๆ ของอนุสัญญาฉบับนี้อาจยอมรับภาคผนวกเฉพาะภาคผนวกใดภาคผนวกหนึ่ง หรือบทในภาคผนวกเฉพาะนั้นบทใดบทหนึ่งในเอกสารแนบท้าย 3 ของพิธีสารฉบับนี้ใน

ขณะที่แสดงการยอมรับข้อผูกพันโดยพิธีสารฉบับนี้ก็ได้ และจะต้องแจ้งการยอมรับดังกล่าว
ตลอดจนวิธีปฏิบัติที่แนะนำที่ได้ตั้งข้อสงวนไว้ต่อเลขาธิการคณะมนตรีด้วย

มาตรา 5

หลังจากพิธีสารฉบับนี้มีผลใช้บังคับแล้ว เลขาธิการคณะมนตรีต้องไม่ยอมรับสัตยาบันสาร
หรือภาคยานุวัติสารใดต่ออนุสัญญาฉบับนี้อีก

มาตรา 6

ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาคีของพิธีสารฉบับนี้ ให้ใช้พิธีสารฉบับนี้และเอกสาร
แนบท้ายพิธีสารแทนอนุสัญญา

มาตรา 7

ให้เลขาธิการคณะมนตรีเป็นผู้เก็บรักษาพิธีสารฉบับนี้และให้ทำหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ใน
มาตรา 19 ในเอกสารแนบท้าย 1 ของพิธีสารฉบับนี้

มาตรา 8

พิธีสารฉบับนี้จะเปิดให้ภาคีคู่สัญญาของอนุสัญญาลงนาม ณ สำนักงานใหญ่ของคณะมนตรี
ใน กรุงบรัสเซลส์ ตั้งแต่วันที่ 26 มิถุนายน ค.ศ. 1999 (พ.ศ. 2542)

มาตรา 9

ตามมาตรา 102 ของกฎบัตรสหประชาชาติ ให้จดทะเบียนพิธีสารฉบับนี้และเอกสารแนบท้าย
พิธีสารไว้กับสำนักงานเลขาธิการองค์การสหประชาชาติตามคำร้องขอของเลขาธิการคณะมนตรี

เพื่อเป็นพยานในการนี้ ผู้ลงนามข้างล่างซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยชอบ ได้ลงนามในพิธีสาร
ฉบับนี้แล้ว

ทำขึ้น ณ กรุงบรัสเซลส์ เมื่อวันที่ ยี่สิบหก เดือนมิถุนายน คริสตศักราช หนึ่งพันเก้าร้อย
เก้าสิบเก้า (พุทธศักราช สองพันห้าร้อยยี่สิบสอง) เป็นภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส ต้นฉบับ
ทั้งสองภาษาเป็นต้นฉบับจริงเท่าเทียมกัน ต้นฉบับจริงอย่างละหนึ่งฉบับให้ส่งมอบเพื่อเก็บรักษา
ไว้กับเลขาธิการคณะมนตรี ซึ่งจะส่งสำเนาที่ได้รับรองความถูกต้องแล้วไปให้ผู้ที่จะเข้าเป็นภาคี
คู่สัญญาตามที่อ้างถึงในมาตรา 8 วรรค 1 ที่อยู่ในเอกสารแนบท้าย 1 ของพิธีสารฉบับนี้

.....

**อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วย
พิธีการศุลกากรศุลกากรที่เรียบง่ายและสอดคล้องกัน
(ตามที่แก้ไขแล้ว)**

อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วย พิธีการศุลกากรที่เรียบง่ายและสอดคล้องกัน (ตามที่แก้ไขแล้ว)

อารัมภบท

ภาคีสัญญาของอนุสัญญาลับปัจจุบันซึ่งจัดทำขึ้นภายใต้ความอุปถัมภ์ของคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร

ได้พยายามที่จะจัดข้อแตกต่างระหว่างพิธีการและวิธีปฏิบัติทางศุลกากรของภาคีสัญญาที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการค้าระหว่างประเทศและการแลกเปลี่ยนอื่น ๆ ระหว่างประเทศ

ประสงค์ที่จะสนับสนุนการพัฒนาการค้าและการแลกเปลี่ยนดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพโดยการทำพิธีการและวิธีปฏิบัติทางศุลกากรให้เรียบง่ายและสอดคล้องกัน รวมถึงการสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศ

เห็นว่าประโยชน์ที่สำคัญของการอำนวยความสะดวกต่อการค้าระหว่างประเทศอาจบรรลุผลสำเร็จได้โดยไม่ต้องลดมาตรฐานที่เหมาะสมในการควบคุมทางศุลกากร

ตระหนักว่าการทำพิธีการศุลกากรให้เรียบง่ายและสอดคล้องกันสามารถทำให้สำเร็จได้โดยการนำหลักการดังต่อไปนี้มาใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง :

- การนำแผนงานที่มีวัตถุประสงค์ในการทำพิธีการและวิธีปฏิบัติทางศุลกากรให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่องมาปฏิบัติซึ่งจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผล
- การนำพิธีการและวิธีปฏิบัติทางศุลกากรมาใช้ในลักษณะที่สามารถคาดหมายได้ มีความแน่นอนและโปร่งใส
- การมีข้อมูลที่เป็นทั้งหมดเกี่ยวกับกฎหมายศุลกากร ระเบียบ แนวปฏิบัติทางการบริหาร พิธีการและวิธีปฏิบัติให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- การรับเทคนิคที่ทันสมัยมาใช้ อาทิ การบริหารความเสี่ยงและการควบคุมโดยการตรวจสอบ รวมถึงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในทางปฏิบัติให้มากที่สุด
- การให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในประเทศ ศุลกากรอื่น และผู้ประกอบการตามความเหมาะสม
- การนำมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องมาปฏิบัติ

- การจัดให้มีขั้นตอนการพิจารณาทบทวนโดยกระบวนการทางศาลและทางการบริหารที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายให้กับฝ่ายที่ได้รับผลกระทบ

เชื่อว่าตราสารระหว่างประเทศที่รวมวัตถุประสงค์ที่กล่าวข้างต้นและหลักการที่ภาคีสัญญาจะนำไปใช้ไว้ด้วยกันนี้จะนำไปสู่การทำพิธีการและวิธีปฏิบัติทางศาลากรให้เรียบง่ายและสอดคล้องกันในระดับสูง อันเป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญของคณะมนตรีความร่วมมือทางศาลากร ซึ่งเป็นการสนับสนุนต่อการอำนวยความสะดวกทางการค้าระหว่างประเทศด้วย

จึงได้ตกลงกันไว้ดังต่อไปนี้

บทที่ 1

บทนิยาม

มาตรา 1

เพื่อวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้

- (ก) “มาตรฐาน” หมายความว่า บทบัญญัติที่มีความจำเป็นต้องนำไปปฏิบัติเพื่อให้การทำพิธีการและวิธีปฏิบัติทางศาลากรเรียบง่ายและสอดคล้องกันบรรลุผลสำเร็จ
- (ข) “มาตรฐานช่วงปรับเปลี่ยน” หมายความว่า มาตรฐานในภาคผนวกทั่วไปซึ่งให้เวลานานกว่าในการดำเนินการเพื่อการนำบทบัญญัติไปปฏิบัติ
- (ค) “วิธีปฏิบัติที่แนะนำ” หมายความว่า บทบัญญัติในภาคผนวกเฉพาะซึ่งได้รับการยอมรับว่าเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้การทำพิธีการและวิธีปฏิบัติทางศาลากรให้เรียบง่ายและสอดคล้องกันเกิดความก้าวหน้า ทั้งนี้วิธีปฏิบัติดังกล่าวควรจะมีการนำไปใช้ให้ได้มากที่สุด
- (ง) “กฎหมายแห่งชาติ” หมายความว่า กฎหมาย ระเบียบและมาตรการอื่นที่กำหนดขึ้นโดยหน่วยงานที่มีอำนาจของภาคีสัญญาและสามารถใช้ได้ทั่วอาณาเขตของภาคีสัญญาที่เกี่ยวข้อง หรือสนธิสัญญาที่มีผลใช้บังคับและผูกพันภาคีสัญญานั้น
- (จ) “ภาคผนวกทั่วไป” หมายความว่า ชุดของบทบัญญัติที่นำไปใช้กับพิธีการและวิธีปฏิบัติทางศาลากรทั้งหมดที่อ้างถึงในอนุสัญญานี้
- (ฉ) “ภาคผนวกเฉพาะ” หมายความว่า ชุดของบทบัญญัติที่นำไปใช้กับพิธีการและวิธีปฏิบัติทางศาลากรที่อ้างถึงในอนุสัญญานี้หนึ่งพิธีการ/วิธี หรือมากกว่า
- (ช) “แนวปฏิบัติ” หมายความว่า ชุดของคำอธิบายบทบัญญัติภาคผนวกทั่วไป ภาคผนวกเฉพาะและบทในภาคผนวกเฉพาะนั้นซึ่งระบุถึงการปฏิบัติที่เป็นไปได้ในการนำมาตรฐานมาตรฐานช่วงปรับเปลี่ยนและวิธีปฏิบัติที่แนะนำไปใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะบรรยายถึง

วิธีปฏิบัติที่ดีที่สุดและแนะนำตัวอย่างของการอำนวยความสะดวกที่มากกว่าที่กำหนดไว้ใน
อนุสัญญาฉบับนี้

- (ณ) “คณะกรรมการถาวรด้านเทคนิค” หมายความว่า คณะกรรมการถาวรด้านเทคนิคของ
คณะมนตรี
- (ญ) “คณะมนตรี” หมายความว่า องค์การที่จัดตั้งขึ้นโดยอนุสัญญาการจัดตั้งคณะมนตรีความ
ร่วมมือทางศุลกากร ที่ทำขึ้น ณ กรุงบรัสเซลส์ เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม ค.ศ. 1950 (พ.ศ.
2493)
- (ฎ) “สหภาพศุลกากรหรือสหภาพเศรษฐกิจ” หมายความว่า สหภาพที่ก่อตั้งโดยและประกอบ
ไปด้วยรัฐต่าง ๆ โดยสหภาพนั้นมีอำนาจในการออกระเบียบขึ้นใช้เอง ซึ่งระเบียบนั้นจะผูกมัด
รัฐเหล่านั้นในเรื่องที่อนุสัญญาฉบับนี้ใช้บังคับ และสหภาพยังมีอำนาจในการตัดสินใจ
การลงนาม การให้สัตยาบัน หรือภาคยานุวัติต่ออนุสัญญาฉบับนี้ตามกระบวนการภายใน
ของตนด้วย

บทที่ 2

ขอบเขตและโครงสร้าง

ขอบเขตของอนุสัญญา

มาตรา 2

แต่ละภาคีคู่สัญญาจะส่งเสริมพิธีการศุลกากรให้เรียบง่ายและสอดคล้องกัน และเพื่อให้
เป็นไปตามบทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับนี้ แต่ละภาคีคู่สัญญาจะปฏิบัติตามมาตรฐาน มาตรฐาน
ช่วงปรับเปลี่ยน และวิธีปฏิบัติที่แนะนำในเอกสารแนบท้ายอนุสัญญาฉบับนี้ อย่างไรก็ตามไม่มีสิ่งใด
ที่จะกีดขวางภาคีคู่สัญญาจากการอนุญาตให้มีการอำนวยความสะดวกที่มากกว่าที่กำหนดไว้ใน
อนุสัญญานี้ และขอแนะนำให้แต่ละภาคีคู่สัญญาอนุญาตให้มีการอำนวยความสะดวกให้มากที่สุด
เท่าที่จะเป็นไปได้

มาตรา 3

บทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับนี้ต้องไม่ห้ามการใช้กฎหมายแห่งชาติเกี่ยวกับข้อห้ามหรือ
ข้อจำกัดของสินค้าที่อยู่ภายใต้การควบคุมทางศุลกากร

โครงสร้างของอนุสัญญา

มาตรา 4

1. อนุสัญญานี้ประกอบด้วย ตัวบท ภาคผนวกทั่วไปและภาคผนวกเฉพาะ
2. ภาคผนวกทั่วไปและภาคผนวกเฉพาะแต่ละภาคของอนุสัญญานี้โดยหลักการแล้วประกอบด้วยบทต่าง ๆ ที่แบ่งภาคผนวกออกเป็นเรื่อง ๆ และประกอบด้วย
 - (ก) บทนิยาม และ
 - (ข) มาตรฐาน ซึ่งบางส่วนในภาคผนวกทั่วไปเป็นมาตรฐานช่วงปรับเปลี่ยน
3. แต่ละภาคผนวกเฉพาะยังประกอบด้วยวิธีปฏิบัติที่แนะนำ
4. แต่ละภาคผนวกจะมีแนวปฏิบัติอยู่ด้วย ซึ่งข้อความของแนวปฏิบัตินี้จะไม่มีผลผูกพันต่อภาคีสัญญา

มาตรา 5

เพื่อวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้ ภาคผนวกเฉพาะใด ๆ หรือบทใด ๆ ในภาคผนวกเฉพาะซึ่งมีผลผูกพันภาคีสัญญาให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของอนุสัญญานี้ และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาคีสัญญานั้นการอ้างอิงถึงอนุสัญญานี้ให้รวมถึงการอ้างอิงถึงภาคผนวกหรือบทของภาคผนวกดังกล่าวด้วย

บทที่ 3

การบริหารจัดการอนุสัญญา

คณะกรรมการบริหารจัดการ

มาตรา 6

1. ให้จัดตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการเพื่อพิจารณาการนำอนุสัญญานี้มาปฏิบัติ การนำมาตรการใด ๆ ที่ทำให้การตีความและการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้เป็นแบบแผนเดียวกัน รวมถึงการแก้ไขอนุสัญญานี้
2. ให้ภาคีสัญญาเป็นสมาชิกของคณะกรรมการบริหารจัดการ
3. ให้หน่วยงานที่มีอำนาจของประเทศ/รัฐ ฯลฯ ที่มีคุณสมบัติในการเข้าเป็นภาคีสัญญาของอนุสัญญานี้ภายใต้บทบัญญัติของมาตรา 8 หรือที่เป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก

มีสิทธิเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการบริหารจัดการในฐานะผู้สังเกตการณ์ได้ ทั้งนี้สถานะและสิทธิของผู้สังเกตการณ์ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของคณะกรรมการ และไม่สามารถใช้สิทธิที่กล่าวถึงในข้างต้นนี้ก่อนที่มติของคณะกรรมการจะมีผลบังคับใช้

4. คณะกรรมการบริหารจัดการอาจเชิญผู้แทนองค์กรระหว่างประเทศทั้งที่เป็นภาครัฐและไม่ใช่ภาครัฐให้เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการบริหารจัดการในฐานะผู้สังเกตการณ์ก็ได้
5. คณะกรรมการบริหารจัดการ
 - (ก) ต้องแนะนำภาคีคู่สัญญา ดังต่อไปนี้
 - (1) การแก้ไขตัวบทของอนุสัญญาลับนี้
 - (2) การแก้ไขภาคผนวกทั่วไป ภาคผนวกเฉพาะและบทในภาคผนวกนั้น และการรวมบทใหม่เข้ากับภาคผนวกทั่วไป และ
 - (3) การรวมภาคผนวกเฉพาะใหม่และบทใหม่เข้ากับภาคผนวกเฉพาะ
 - (ข) อาจตัดสินใจแก้ไขวิธีปฏิบัติที่แนะนำหรือรวมวิธีปฏิบัติที่แนะนำใหม่เข้ากับภาคผนวกเฉพาะหรือบทในภาคผนวกเฉพาะนั้นตามมาตรา 16 ก็ได้
 - (ค) ต้องพิจารณาการนำบทบัญญัติของอนุสัญญาลับนี้ไปปฏิบัติตามมาตรา 13 วรรค 4
 - (ง) ต้องทบทวนและปรับปรุงแนวปฏิบัติให้ทันสมัย
 - (จ) ต้องพิจารณาประเด็นอื่นใดก็ตามที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาลับนี้ซึ่งอาจมีการอ้างถึงถึง
 - (ฉ) ต้องแจ้งมติของคณะกรรมการบริหารจัดการให้คณะกรรมการถาวรด้านเทคนิคและคณะมนตรีทราบ
6. ให้งานที่มีอำนาจของภาคีคู่สัญญาแจ้งเลขาธิการคณะมนตรีถึงข้อเสนอภายใต้วรรค 5 (ก) (ข) (ค) หรือ (ง) ของมาตรานี้พร้อมเหตุผลประกอบ รวมถึงคำร้องขอให้เพิ่มประเด็นในวาระการประชุมของคณะกรรมการบริหารจัดการนี้ด้วย ทั้งนี้เลขาธิการคณะมนตรีต้องนำข้อเสนอให้งานที่มีอำนาจของภาคีคู่สัญญาและผู้สังเกตการณ์ที่อ้างถึงในวรรค 2, 3 และ 4 ของมาตรานี้พิจารณาด้วย
7. คณะกรรมการบริหารจัดการต้องจัดให้มีการประชุมอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง โดยให้มีการเลือกประธานและรองประธานทุกปี เลขาธิการคณะมนตรีจะต้องส่งหนังสือเชิญและร่างระเบียบวาระการประชุมไปยังงานที่มีอำนาจของภาคีคู่สัญญาและผู้สังเกตการณ์ที่อ้างถึงในวรรค 2, 3 และ 4 ของมาตรานี้อย่างน้อยที่สุดหกสัปดาห์ก่อนการประชุมของคณะกรรมการบริหาร

8. กรณีที่ไม่สามารถหาข้อตกลงร่วมกันได้ ให้ใช้การออกเสียงลงคะแนนของภาคีสัญญา ซึ่งอยู่ในการประชุมของคณะกรรมการบริหารจัดการ ทั้งนี้ข้อเสนอภายใต้วรรค 5 (ก) (ข) หรือ (ค) ของมาตรานี้ ต้องได้รับความเห็นชอบโดยได้รับเสียงสองในสามของเสียงที่ลงคะแนน ส่วนเรื่องอื่น ๆ ให้ลงมติโดยคณะกรรมการบริหารจัดการโดยใช้คะแนนเสียงส่วนใหญ่ของเสียงที่ลงคะแนน
9. เมื่อใช้มาตรา 8 วรรค 5 ของอนุสัญญาฉบับนี้แล้ว ในกรณีที่มีการออกเสียงลงคะแนน ให้สหภาพศุลกากร หรือสหภาพเศรษฐกิจซึ่งเป็นภาคีสัญญามีจำนวนคะแนนเสียงเท่ากับคะแนนเสียงทั้งหมดที่สมาชิกของตนซึ่งเป็นภาคีสัญญาได้รับจัดสรร
10. ก่อนปิดการประชุม คณะกรรมการบริหารจัดการต้องรับรองรายงานการประชุม รายงานการประชุมนี้จะถูกส่งไปยังคณะมนตรีและภาคีสัญญาและผู้สังเกตการณ์ที่กล่าวถึงในวรรค 2, 3 และ 4
11. ในเรื่องใดที่ไม่มีบทบัญญัติกำหนดไว้ในมาตรานี้ ให้นำระเบียบของคณะมนตรีมาใช้ เว้นแต่คณะกรรมการบริหารจัดการจะมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

มาตรา 7

เพื่อวัตถุประสงค์ในการออกเสียงลงคะแนนในคณะกรรมการบริหารจัดการ ให้มีการออกเสียงลงคะแนนในแต่ละภาคผนวกเฉพาะและแต่ละบทของภาคผนวกเฉพาะแยกต่างหาก

- (ก) แต่ละภาคีสัญญามีสิทธิที่จะลงคะแนนเสียงในเรื่องเกี่ยวกับการตีความ การใช้ หรือการแก้ไขตัวบทและภาคผนวกทั่วไปของอนุสัญญาฉบับนี้
- (ข) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาคผนวกเฉพาะหรือบทของภาคผนวกเฉพาะที่มีผลบังคับใช้แล้ว นั้น ให้ภาคีสัญญาที่ยอมรับภาคผนวกเฉพาะหรือบทในภาคผนวกเฉพาะนั้นเท่านั้นที่มีสิทธิลงคะแนนเสียงได้
- (ค) แต่ละภาคีสัญญามีสิทธิลงคะแนนเสียงต่อร่างของภาคผนวกเฉพาะใหม่หรือบทใหม่ของภาคผนวกเฉพาะ

บทที่ 4

ภาคีสัญญา

การให้สัตยาบันต่ออนุสัญญา

มาตรา 8

1. สมาชิกใดของคณะมนตรีและสมาชิกใดขององค์การสหประชาชาติหรือหน่วยงานชำนาญพิเศษขององค์การสหประชาชาติอาจเข้าเป็นภาคีสัญญาอนุสัญญานี้
(ก) โดยการลงนามในอนุสัญญานี้โดยไม่มีข้อสงวนว่าจะต้องมีการให้สัตยาบัน
(ข) โดยการส่งมอบสัตยาบันสารหลังจากที่ได้ลงนามในอนุสัญญานี้โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องมีการให้สัตยาบัน หรือ
(ค) โดยการภาคยานุวัติต่ออนุสัญญานี้
2. อนุสัญญานี้จะเปิดให้มีการลงนามโดยสมาชิกที่อ้างถึงในวรรค 1 ของมาตรานี้ ถึงวันที่ 30 มิถุนายน ค.ศ. 1974 (พ.ศ. 2517) ที่สำนักงานใหญ่ของคณะมนตรี ณ กรุงบรัสเซลส์ หลังจากนั้นแล้วจะเปิดให้สมาชิกดังกล่าวภาคยานุวัติได้
3. ในขณะที่มีการลงนามให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติต่ออนุสัญญานี้ ภาคีสัญญาใดก็ตามจะต้องระบุว่า ตนจะยอมรับภาคผนวกเฉพาะหรือบทในภาคผนวกเฉพาะใด หลังจากนั้นภาคีสัญญาอาจแจ้งฝ่ายเก็บรักษาเอกสารว่าตนยอมรับภาคผนวกเฉพาะหรือบทในภาคผนวกเฉพาะบทใดหรือมากกว่านั้นก็ได้
4. ภาคีสัญญาที่ยอมรับภาคผนวกเฉพาะใหม่หรือบทใหม่ใดของภาคผนวกเฉพาะ ต้องแจ้งฝ่ายเก็บรักษาเอกสารตามวรรค 3 ของมาตรานี้ทราบ
5. (ก) สหภาพศุลกากรหรือสหภาพเศรษฐกิจใดอาจเข้าเป็นภาคีสัญญาอนุสัญญานี้ได้ตามวรรค 1, 2 และ 3 ของมาตรานี้ ทั้งนี้ สหภาพศุลกากรหรือสหภาพเศรษฐกิจดังกล่าวจะต้องแจ้งให้ฝ่ายเก็บรักษาเอกสารทราบถึงอำนาจของตนในเรื่องที่อนุสัญญาฯ นี้จะบังคับใช้ รวมทั้งแจ้งให้ทราบถึงการปรับปรุงแก้ไขที่สำคัญเรื่องขอบเขตอำนาจของตนด้วย
(ข) ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน สหภาพศุลกากรหรือสหภาพเศรษฐกิจที่เป็นภาคีสัญญาอนุสัญญานี้ จะต้องใช้สิทธิในนามของตนเองและปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบให้ครบถ้วนตามที่อนุสัญญานี้มอบให้แก่สมาชิกของสหภาพ สมาชิกของสหภาพดังกล่าวจะไม่สามารถใช้สิทธิรวมทั้งการลงคะแนนเสียงนี้แยกเป็นรายสมาชิกได้

มาตรา 9

1. การแก้ไขใด ๆ ต่ออนุสัญญาฉบับนี้ รวมถึงการแก้ไขภาคผนวกทั่วไปซึ่งมีผลบังคับใช้ ณ วันที่ภาคีคู่สัญญานั้นส่งมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสาร จะผูกพันภาคีคู่สัญญา ซึ่งให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาฉบับนี้หรือภาคยานุวัติต่ออนุสัญญาฉบับนี้ด้วย
2. การแก้ไขใด ๆ ต่อมาตรฐานที่อยู่ในภาคผนวกเฉพาะนั้นหรือในบทนั้นซึ่งมีผลบังคับใช้ ณ วันที่ภาคีคู่สัญญานั้นแจ้งการยอมรับของตนต่อฝ่ายเก็บรักษาเอกสาร จะผูกพันภาคีคู่สัญญาที่ยอมรับภาคผนวกเฉพาะหรือบทในภาคผนวกเฉพาะนั้นด้วย การแก้ไขใด ๆ ต่อวิธีปฏิบัติที่แนะนำที่อยู่ในภาคผนวกเฉพาะหรือบทในภาคผนวกเฉพาะนั้นซึ่งมีผลบังคับใช้ ณ วันที่ภาคีคู่สัญญานั้นแจ้งการยอมรับของตนต่อฝ่ายเก็บรักษาเอกสาร จะผูกพันภาคีคู่สัญญาที่ยอมรับภาคผนวกเฉพาะหรือบทในภาคผนวกเฉพาะนั้นด้วย เว้นแต่ภาคีคู่สัญญานั้นได้ตั้งข้อสงวนต่อวิธีปฏิบัติที่แนะนำดังกล่าววิธีหนึ่งหรือมากกว่าตามมาตรา 12 ของอนุสัญญาฉบับนี้

การใช้ออนุสัญญา

มาตรา 10

1. ในขณะที่ลงนามในอนุสัญญาฉบับนี้โดยไม่มีข้อสงวนว่าจะต้องมีการให้สัตยาบัน หรือส่งมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสาร หรือในเวลาใด ๆ หลังจากนั้น ภาคีคู่สัญญาใด อาจแจ้งต่อฝ่ายเก็บรักษาเอกสารว่า ให้อนุสัญญาฉบับนี้มีผลบังคับใช้ขยายครอบคลุมไปถึงอาณาเขตทั้งหมดหรืออาณาเขตใดก็ตามซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของตนตามความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การแจ้งดังกล่าวให้มีผลบังคับใช้หลังจากวันที่ฝ่ายเก็บรักษาเอกสารได้รับการแจ้งนั้นสามเดือน อย่างไรก็ตาม จะต้องไม่นำอนุสัญญาฉบับนี้ไปใช้กับอาณาเขตที่ระบุในการแจ้งดังกล่าวก่อนอนุสัญญาฉบับนี้มีผลบังคับใช้กับภาคีคู่สัญญาที่เกี่ยวข้องนั้น
2. ภาคีคู่สัญญาใดซึ่งได้แจ้งตามวรรค 1 ของมาตรานี้เกี่ยวกับการขยายการบังคับใช้ อนุสัญญาฉบับนี้ไปยังอาณาเขตใด ๆ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของตนตามความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ อาจแจ้งต่อฝ่ายเก็บรักษาเอกสารตามวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา 19 ของอนุสัญญาฉบับนี้ว่า จะไม่นำอนุสัญญานี้ไปใช้กับอาณาเขตดังกล่าวอีกต่อไปก็ได้

มาตรา 11

สำหรับการใช้ออนุสัญญาฉบับนี้ ให้สหภาพศุลกากรหรือสหภาพเศรษฐกิจที่เป็นภาคีคู่สัญญาแจ้งเลขาธิการคณะมนตรีให้ทราบถึงอาณาเขตที่ประกอบกันเป็นสหภาพศุลกากรหรือสหภาพเศรษฐกิจและอาณาเขตเหล่านี้จะถือเป็นอาณาเขตเดียวกัน

การยอมรับบทบัญญัติและการตั้งข้อสงวน

มาตรา 12

1. ภาคผนวกทั่วไปของอนุสัญญาฉบับนี้ จะผูกพันภาคีคู่สัญญาทั้งหมด
2. ภาคีคู่สัญญาอาจยอมรับภาคผนวกเฉพาะภาคผนวกใดภาคผนวกหนึ่งหรือหลายภาคผนวก หรือบทในภาคผนวกเฉพาะบทใดบทหนึ่งหรือหลายบทก็ได้ ภาคีคู่สัญญาที่ยอมรับภาคผนวกเฉพาะหรือบทในภาคผนวกเฉพาะใดจะต้องยอมรับมาตรฐานทั้งหมดในภาคผนวกเฉพาะนั้นด้วย ภาคีคู่สัญญาที่ยอมรับภาคผนวกเฉพาะหรือบทในภาคผนวกเฉพาะนั้นจะต้องยอมรับวิธีปฏิบัติที่แนะนำทั้งหมดในภาคผนวกเฉพาะนั้นด้วยเช่นกัน เว้นแต่ในเวลาที่ยอมรับหรือในเวลาใดหลังจากนั้น ภาคีคู่สัญญาได้แจ้งให้ฝ่ายเก็บรักษาเอกสารทราบว่าได้ตั้งข้อสงวนไว้ต่อวิธีปฏิบัติที่แนะนำ โดยบอกความแตกต่างที่มีอยู่ระหว่างบทบัญญัติของกฎหมายแห่งชาติและบทบัญญัติของวิธีปฏิบัติที่แนะนำที่เกี่ยวข้องเหล่านั้น ภาคีคู่สัญญาใดที่ตั้งข้อสงวนไว้อาจถอนข้อสงวนเหล่านั้นทั้งหมดหรือบางส่วนในเวลาใดก็ได้ โดยการแจ้งให้ฝ่ายเก็บรักษาเอกสารทราบและระบุวันที่การถอนดังกล่าวมีผลบังคับใช้
3. แต่ละภาคีคู่สัญญาที่ยอมรับภาคผนวกเฉพาะหรือบทในภาคผนวกเฉพาะนั้นแต่ได้ตั้งข้อสงวนสำหรับวิธีปฏิบัติที่แนะนำเอาไว้ จะต้องตรวจสอบความเป็นไปได้ในการถอนข้อสงวนดังกล่าวภายใต้บทบัญญัติของวรรค 2 และแจ้งให้เลขาธิการคณะมนตรีทราบผลของการตรวจสอบทบทวนนั้นเมื่อสิ้นสุดเวลาทุกสามปีเริ่มต้นจากวันที่อนุสัญญาฉบับนี้มีผลบังคับใช้กับภาคีคู่สัญญานั้น โดยระบุบทบัญญัติของกฎหมายแห่งชาติของตนที่ทำให้ยังไม่อาจเพิกถอนข้อสงวนดังกล่าวได้

การนำบทบัญญัติไปปฏิบัติ

มาตรา 13

1. แต่ละภาคีคู่สัญญาต้องนำมาตรฐานในภาคผนวกทั่วไปและในภาคผนวกเฉพาะหรือบทในภาคผนวกเฉพาะนั้นที่ภาคีคู่สัญญานั้นยอมรับแล้วไปปฏิบัติภายในเวลา 36 เดือนหลังจากที่ภาคผนวกหรือบทดังกล่าวมีผลบังคับใช้สำหรับภาคีคู่สัญญานั้น
2. แต่ละภาคีคู่สัญญาต้องนำมาตรฐานร่วมปรับเปลี่ยนในภาคผนวกทั่วไปไปปฏิบัติภายในเวลา 60 เดือนหลังจากวันที่ภาคผนวกทั่วไปนั้นมีผลบังคับใช้สำหรับภาคีคู่สัญญานั้น
3. แต่ละภาคีคู่สัญญาต้องนำวิธีปฏิบัติที่แนะนำในภาคผนวกเฉพาะ หรือในบทของภาคผนวกเฉพาะที่ภาคีคู่สัญญาดังกล่าวยอมรับแล้วไปปฏิบัติภายในเวลา 36 เดือน

หลังจากที่ภาคผนวกเฉพาะหรือบทดังกล่าวมีผลบังคับใช้สำหรับภาคีสัญญานั้น เว้นแต่ได้มีการตั้งข้อสงวนต่อวิธีปฏิบัติที่แนะนำนั้นวิธีใดวิธีหนึ่งหรือมากกว่าไว้แล้ว

4. (ก) กรณีที่ระยะเวลาที่บัญญัติไว้ในวรรค 1 และ 2 ของมาตรานี้ในทางปฏิบัติไม่เพียงพอสำหรับภาคีสัญญาในการนำบทบัญญัติของภาคผนวกทั่วไปมาปฏิบัติ ภาคีสัญญานั้นอาจร้องขอให้คณะกรรมการบริหารจัดการขยายระยะเวลานั้นให้ก็ได้ แต่ต้องก่อนที่ระยะเวลาตามที่อ้างถึงในวรรค 2 และ 3 ของมาตรานี้จะสิ้นสุดลง ในการยื่นคำร้องขอนั้น ภาคีสัญญาต้องระบุถึงบทบัญญัติของภาคผนวกทั่วไปที่ต้องการได้รับการขยายระยะเวลาพร้อมเหตุผลในการร้องขอดังกล่าว
- (ข) ในสถานการณ์พิเศษ คณะกรรมการบริหารจัดการอาจตัดสินใจให้มีการขยายระยะเวลาได้ คำตัดสินใจของคณะกรรมการบริหารจัดการที่อนุญาตให้มีการขยายระยะเวลาดังกล่าวจะต้องระบุถึงสถานการณ์พิเศษที่มีเหตุผลอันควรเพื่อสนับสนุนคำตัดสินใจด้วย และไม่ว่าในกรณีใดก็ตามการขยายระยะเวลานั้นจะต้องไม่เกินหนึ่งปี เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่ขยายให้แล้ว ให้ภาคีสัญญาแจ้งฝ่ายเก็บรักษาเอกสารให้ทราบถึงการนำบทบัญญัติที่ได้รับอนุญาตให้ขยายเวลาไปปฏิบัติด้วย

การระงับข้อพิพาท

มาตรา 14

1. ข้อพิพาทระหว่างภาคีสัญญาสองรายหรือมากกว่าที่เกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อนุสัญญาฉบับนี้ให้ระงับโดยการเจรจาให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
2. ข้อพิพาทใดที่ไม่สามารถระงับได้ด้วยการเจรจา ให้ภาคีสัญญาในข้อพิพาทนั้นเสนอต่อคณะกรรมการบริหารจัดการเพื่อพิจารณาและแนะนำวิธีในการระงับข้อพิพาทดังกล่าว
3. ภาคีสัญญาในข้อพิพาทอาจตกลงกันไว้ล่วงหน้าว่าจะยอมรับที่จะผูกพันในการทำตามคำแนะนำของคณะกรรมการบริหารจัดการ

การแก้ไขอนุสัญญา

มาตรา 15

1. เนื้อหาของการแก้ไขใด ๆ ที่คณะกรรมการบริหารจัดการเสนอแนะต่อภาคีสัญญาตามมาตรา 6 วรรค 5 (ก) (1) และ (2) นั้น เลขานุการคณะมนตรีจะต้องแจ้งให้ภาคีสัญญาทั้งหมดรวมถึงสมาชิกของคณะมนตรีที่ไม่ได้เป็นภาคีสัญญาทราบด้วย

2. การแก้ไขตัวบทของอนุสัญญาจะมีผลบังคับใช้กับภาคีคู่สัญญาทั้งหมดเมื่อสิ้นสุดเวลาสิบสองเดือนหลังการส่งมอบภาคยานุวัติสารของภาคีคู่สัญญาซึ่งเข้าร่วมในการประชุมของคณะกรรมการบริหารจัดการ เพื่อพิจารณาการแก้ไขดังกล่าว โดยมีเงื่อนไขว่าไม่มีภาคีคู่สัญญาใดยื่นคำคัดค้านภายในระยะเวลาสิบสองเดือนจากวันที่มีการแจ้งการแก้ไขดังกล่าว
3. การแก้ไขที่แนะนำใดที่มีต่อภาคผนวกทั่วไปหรือภาคผนวกเฉพาะหรือบทในภาคผนวกเฉพาะนั้น ให้ถือว่าได้รับการยอมรับหลังจากวันที่ได้มีการแจ้งการแก้ไขที่แนะนำต่อภาคีคู่สัญญาไปแล้วหกเดือน เว้นแต่
 - (ก) ได้มีข้อคัดค้านจากภาคีคู่สัญญา หรือในกรณีของการแก้ไขภาคผนวกเฉพาะหรือบทในภาคผนวกเฉพาะได้มีข้อคัดค้านจากภาคีคู่สัญญาที่ยอมรับข้อผูกพันโดยภาคผนวกเฉพาะหรือบทในภาคผนวกเฉพาะนั้น หรือ
 - (ข) ภาคีคู่สัญญาแจ้งให้เลขาธิการคณะมนตรีทราบ ว่า ถึงแม้ตนตั้งใจจะยอมรับการแก้ไขที่แนะนำก็ตาม แต่เงื่อนไขต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการยอมรับนั้นยังไม่สามารถดำเนินการให้ครบถ้วนได้
4. กรณีที่ภาคีคู่สัญญาได้แจ้งให้เลขาธิการคณะมนตรีทราบตามที่บัญญัติไว้ในวรรค 3 (ข) ของมาตรานี้ ภาคีคู่สัญญานั้นอาจยื่นข้อคัดค้านต่อการแก้ไขนั้นได้ภายในระยะเวลาสิบแปดเดือนหลังจากการสิ้นสุดของระยะเวลาหกเดือนตามที่อ้างถึงในวรรค 3 ของมาตรานี้ ตราบเท่าที่ภาคีคู่สัญญานั้นยังไม่ได้แจ้งให้เลขาธิการคณะมนตรีทราบถึงการยอมรับของตนต่อการแก้ไขที่แนะนำ
5. หากมีการแจ้งการคัดค้านต่อการแก้ไขที่แนะนำตามข้อกำหนดของวรรค 3 (ก) หรือวรรค 4 ของมาตรานี้แล้ว ให้ถือว่าการแก้ไขนี้ไม่ได้รับการยอมรับและจะไม่มีผลบังคับใช้
6. หากมีภาคีคู่สัญญาใดส่งหนังสือแจ้งตามวรรค 3 (ข) ของมาตรานี้ ให้ถือว่าการแก้ไขนั้นได้รับการยอมรับในวันใดวันหนึ่งที่เกิดขึ้นก่อน ของสองวันนี้
 - (ก) วันที่ภาคีคู่สัญญาทั้งหมดซึ่งส่งหนังสือแจ้งดังกล่าวได้แจ้งให้เลขาธิการคณะมนตรีทราบถึงการยอมรับของตนต่อการแก้ไขที่แนะนำ ทั้งนี้ โดยมีเงื่อนไขว่า หากมีการแจ้งการยอมรับทั้งหมดก่อนการสิ้นสุดของระยะเวลาหกเดือนที่อ้างถึงในวรรค 3 ของมาตรานี้แล้ว ให้ถือเอาวันนั้นเป็นวันสิ้นสุดของระยะเวลาหกเดือนที่กล่าวไว้
 - (ข) วันที่ระยะเวลาสิบแปดเดือนตามที่อ้างถึงในวรรค 4 ของมาตรานี้ได้สิ้นสุดลง
7. การแก้ไขใดในภาคผนวกทั่วไปหรือภาคผนวกเฉพาะหรือบทในภาคผนวกเฉพาะนั้นที่ได้มีการยอมรับแล้ว ให้มีผลบังคับใช้หลังจากวันที่ถือว่ามี การยอมรับการแก้ไขนั้นแล้ว หกเดือน หรือกรณีที่ระยะเวลาไว้แตกต่างกันในการแก้ไขที่แนะนำก็ให้มีผลบังคับใช้เมื่อสิ้นสุดระยะเวลานั้นหลังจากวันที่ได้มีการยอมรับการแก้ไขนั้น

8. เลขานุการคณะกรรมการต้องแจ้งภาคีคู่สัญญาอนุสัญญาฉบับนี้ให้ทราบถึงการคัดค้านใดต่อการแก้ไขที่แนะนำที่กระทำไว้ตามวรรค 3 (ก) และการแจ้งใดที่ได้รับตามวรรค 3 (ข) ของมาตรานี้โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ หลังจากนั้นเลขานุการคณะกรรมการต้องแจ้งให้ภาคีคู่สัญญาทราบว่าภาคีคู่สัญญารายหนึ่งหรือหลายรายได้ยื่นคำคัดค้านต่อการแก้ไขที่แนะนำหรือให้การยอมรับการแก้ไขนั้น

มาตรา 16

1. ไม่ว่ากระบวนการการแก้ไขที่กำหนดไว้ในมาตรา 15 ของอนุสัญญาฉบับนี้จะกำหนดไว้เช่นใด คณะกรรมการบริหารจัดการตามมาตรา 6 อาจทำการแก้ไขวิธีปฏิบัติที่แนะนำใดหรือรวมวิธีปฏิบัติที่แนะนำใหม่เข้าไว้กับภาคผนวกเฉพาะหรือบทในภาคผนวกเฉพาะนั้นก็ได้ แต่ละภาคีคู่สัญญาจะได้รับเชิญจากเลขานุการคณะกรรมการให้เข้าร่วมในการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารจัดการ โดยเลขานุการคณะกรรมการต้องแจ้งภาคีคู่สัญญาและสมาชิกคณะกรรมการที่ไม่ได้เป็นภาคีคู่สัญญาของอนุสัญญาฉบับนี้ให้ทราบถึงเนื้อหาของ การแก้ไขใดดังกล่าวหรือวิธีปฏิบัติที่แนะนำใหม่ ๆ ด้วย
2. การแก้ไขใด ๆ หรือการรวมวิธีปฏิบัติที่แนะนำใหม่ภายใต้วรรค 1 ของมาตรานี้ ให้มีผลบังคับใช้หลังจากที่เลขานุการคณะกรรมการได้ออกหนังสือแจ้งไปแล้วหกเดือน และให้ถือว่าแต่ละภาคีคู่สัญญาที่ยอมรับข้อผูกพันโดยภาคผนวกเฉพาะ หรือบทในภาคผนวกเฉพาะนั้นที่ประกอบกันเป็นการแก้ไข หรือการรวมวิธีปฏิบัติที่แนะนำใหม่ดังกล่าวได้ยอมรับการแก้ไขหรือวิธีปฏิบัติที่แนะนำใหม่เหล่านั้น เว้นแต่ภาคีคู่สัญญาจะตั้งข้อสงวนภายใต้กระบวนการของมาตรา 12 ของอนุสัญญาฉบับนี้

ระยะเวลาในการให้ภาคยานุวัติ

มาตรา 17

1. อนุสัญญาฉบับนี้ใช้บังคับได้ตลอดไปโดยไม่จำกัดระยะเวลา แต่ภาคีคู่สัญญาใด ๆ อาจบอกเลิกอนุสัญญาฉบับนี้ในเวลาใดก็ได้ภายหลังจากวันที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ภายใต้มาตรา 18 ของอนุสัญญาฉบับนี้
2. การบอกเลิกนั้น ให้แจ้งโดยตราสารเป็นลายลักษณ์อักษรโดยส่งมอบให้กับฝ่ายเก็บรักษาเอกสาร
3. การบอกเลิกให้มีผลบังคับใช้หลังจากที่ฝ่ายเก็บรักษาเอกสารได้รับตราสารการบอกเลิกแล้วหกเดือน

4. บทบัญญัติของวรรค 2 และวรรค 3 ของมาตรานี้ให้นำไปใช้บังคับกับภาคผนวกเฉพาะหรือบทในภาคผนวกเฉพาะนั้นซึ่งภาคีสัญญาใดอาจบอกเลิกการยอมรับของตนในเวลาใดก็ได้ภายหลังจากวันที่มีผลบังคับใช้
5. ภาคีสัญญาใดซึ่งบอกเลิกการยอมรับของตนต่อภาคผนวกทั่วไปแล้ว ให้ถือว่าภาคีสัญญานั้นได้บอกเลิกอนุสัญญาลับนี้ด้วย ในกรณีนี้ให้นำบทบัญญัติของมาตรา 2 และ มาตรา 3 มาบังคับใช้

บทที่ 5

บทบัญญัติสุดท้าย

ผลบังคับใช้ของอนุสัญญา

มาตรา 18

1. อนุสัญญาลับนี้จะมีผลบังคับใช้หลังจากประเทศ/รัฐ ฯลฯ ที่อ้างถึงในวรรค 1 และวรรค 5 ของมาตรา 8 ของอนุสัญญาลับนี้จำนวนห้ารายได้ลงนามในอนุสัญญาแล้วสามเดือนโดยไม่มีข้อสงวนว่าจะต้องมีการให้สัตยาบันหรือได้ส่งมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสาร
2. อนุสัญญาลับนี้จะมีผลบังคับใช้สำหรับภาคีสัญญาใด ๆ หลังจากที่ได้เข้าเป็นภาคีสัญญาตามบทบัญญัติของมาตรา 8 แล้วสามเดือน
3. ภาคผนวกเฉพาะใดหรือบทในภาคผนวกเฉพาะนั้นของอนุสัญญาลับนี้จะมีผลบังคับใช้หลังจากที่มีภาคีสัญญาห้ารายยอมรับภาคผนวกเฉพาะนั้นหรือบทนั้นแล้วสามเดือน
4. หลังจากที่มีภาคผนวกเฉพาะใด หรือบทในภาคผนวกเฉพาะนั้นมีผลบังคับใช้ตามมาตรา 3 ของมาตรานี้แล้ว ให้ภาคผนวกเฉพาะนั้นหรือบทในภาคผนวกเฉพาะนั้นมีผลบังคับใช้สำหรับภาคีสัญญาหลังจากที่ภาคีสัญญานั้นได้แจ้งการยอมรับของตนแล้วสามเดือน อย่างไรก็ตาม บทบัญญัติดังกล่าวจะไม่มีผลบังคับใช้สำหรับภาคีสัญญาก่อนที่อนุสัญญามีผลบังคับใช้แก่ภาคีสัญญานั้น

ฝ่ายเก็บรักษาเอกสารของอนุสัญญา

มาตรา 19

1. เอกสารการลงนามทั้งหมดของอนุสัญญานี้ไม่ว่าจะมีหรือไม่มีข้อสงวนในการให้สัตยาบันหรือสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารจะต้องส่งมอบไว้กับเลขาธิการคณะมนตรี

4. บทบัญญัติของวรรค 2 และวรรค 3 ของมาตรานี้ให้นำไปใช้บังคับกับภาคผนวกเฉพาะหรือบทในภาคผนวกเฉพาะนั้นซึ่งภาคีสัญญาได้อาจบอกเลิกการยอมรับของตนในเวลาใดก็ได้ภายหลังวันที่มีผลบังคับใช้
5. ภาคีสัญญาใดซึ่งบอกเลิกการยอมรับของตนต่อภาคผนวกทั่วไปแล้ว ให้ถือว่าภาคีสัญญานั้นได้บอกเลิกอนุสัญญาลับนี้ด้วย ในกรณีนี้ให้นำบทบัญญัติของมาตรา 2 และ มาตรา 3 มาบังคับใช้

บทที่ 5

บทบัญญัติสุดท้าย

ผลบังคับใช้ของอนุสัญญา

มาตรา 18

1. อนุสัญญาลับนี้จะมีผลบังคับใช้หลังจากประเทศ/รัฐ ฯลฯ ที่อ้างถึงในวรรค 1 และวรรค 5 ของมาตรา 8 ของอนุสัญญาลับนี้จำนวนห้ารายได้ลงนามในอนุสัญญาแล้วสามเดือนโดยไม่มีข้อสงวนว่าจะต้องมีการให้สัตยาบันหรือได้ส่งมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสาร
2. อนุสัญญาลับนี้จะมีผลบังคับใช้สำหรับภาคีสัญญาใด ๆ หลังจากที่ได้เข้าเป็นภาคีสัญญาตามบทบัญญัติของมาตรา 8 แล้วสามเดือน
3. ภาคผนวกเฉพาะใดหรือบทในภาคผนวกเฉพาะนั้นของอนุสัญญาลับนี้จะมีผลบังคับใช้หลังจากที่มีภาคีสัญญาห้ารายยอมรับภาคผนวกเฉพาะนั้นหรือบทนั้นแล้วสามเดือน
4. หลังจากที่มีภาคผนวกเฉพาะใด หรือบทในภาคผนวกเฉพาะนั้นมีผลบังคับใช้ตามวรรค 3 ของมาตรานี้แล้ว ให้ภาคผนวกเฉพาะนั้นหรือบทในภาคผนวกเฉพาะนั้นจะมีผลบังคับใช้สำหรับภาคีสัญญาหลังจากที่ภาคีสัญญานั้นได้แจ้งการยอมรับของตนแล้วสามเดือน อย่างไรก็ตาม บทบัญญัตินี้จะไม่บังคับใช้สำหรับภาคีสัญญาก่อนที่อนุสัญญามีผลบังคับใช้แก่ภาคีสัญญานั้น

ฝ่ายเก็บรักษาเอกสารของอนุสัญญา

มาตรา 19

1. เอกสารการลงนามทั้งหมดของอนุสัญญานี้ไม่ว่าจะมีหรือไม่มีข้อสงวนในการให้สัตยาบันหรือสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารจะต้องส่งมอบไว้กับเลขาธิการคณะมนตรี

การลงทะเบียนและต้นฉบับจริง

มาตรา 20

ตามมาตรา 102 ของกฎบัตรสหประชาชาติ อนุสัญญาฉบับนี้ต้องลงทะเบียนไว้กับสำนักงานเลขาธิการองค์การสหประชาชาติตามคำร้องขอของเลขาธิการคณะมนตรี

เพื่อเป็นพยานในการนี้ ผู้ลงนามข้างล่างนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยชอบได้ลงนามในอนุสัญญาฉบับนี้

ทำขึ้น ณ เมืองเกียวโต เมื่อวันที่ สิบแปด เดือนพฤษภาคม คริสตศักราช หนึ่งพันเก้าร้อยเจ็ดสิบสาม (พุทธศักราช สองพันห้าร้อยสิบหก) เป็นภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส ต้นฉบับทั้งสองภาษาเป็นต้นฉบับจริงเท่าเทียมกัน ต้นฉบับจริงอย่างละหนึ่งฉบับให้ส่งมอบเพื่อเก็บรักษาไว้กับเลขาธิการคณะมนตรี ซึ่งจะส่งสำเนาที่ได้รับรองความถูกต้องแล้วไปให้ภาคีทั้งหมดที่อ้างถึงในมาตรา 8 วรรค 1 ของอนุสัญญาฉบับนี้

.....

ภาคผนวกทั่วไป

ภาคผนวกทั่วไป

- บทที่ 1 หลักการทั่วไป
- บทที่ 2 บทนิยาม
- บทที่ 3 การผ่านพิธีการใบขนสินค้าและพิธีการศุลกากรอื่น
- บทที่ 4 ภาษีอากร
 ก. การประเมิน การจัดเก็บและการชำระภาษีอากร
 ข. การชำระภาษีอากรหลังการตรวจปล่อย
 ค. การจ่ายเงินภาษีอากร
- บทที่ 5 หลักประกัน
- บทที่ 6 การควบคุมทางศุลกากร
- บทที่ 7 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
- บทที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างศุลกากรและบุคคลที่สาม
- บทที่ 9 ข้อมูล คำตัดสินและคำวินิจฉัยของศุลกากร
 ก. ข้อมูลสำหรับใช้ประโยชน์ทั่วไป
 ข. ข้อมูลเฉพาะเรื่อง
 ค. คำตัดสินและคำวินิจฉัย
- บทที่ 10 การอุทธรณ์ในเรื่องเกี่ยวกับศุลกากร
 ก. สิทธิในการอุทธรณ์
 ข. รูปแบบและเหตุผลในการอุทธรณ์
 ค. การพิจารณาอุทธรณ์

ภาคผนวกทั่วไป

บทที่ 1

หลักการทั่วไป

มาตรฐานข้อ 1.1

บทนิยาม มาตรฐาน และมาตรฐานช่วงปรับเปลี่ยนในภาคผนวกนี้ ต้องนำไปใช้กับพิธีการและวิธีปฏิบัติศุลกากรตามที่ระบุไว้ในภาคผนวกนี้และกับพิธีการและวิธีปฏิบัติในภาคผนวกเฉพาะเท่าที่สามารถนำไปใช้ได้

มาตรฐานข้อ 1.2

ในเรื่องที่เกี่ยวกับพิธีการและวิธีปฏิบัติในภาคผนวกนี้และในภาคผนวกเฉพาะนั้น ต้องระบุเงื่อนไขที่ต้องปฏิบัติตาม รวมถึงพิธีการศุลกากรที่ต้องปฏิบัติให้สำเร็จไว้ในกฎหมายแห่งชาติและต้องเรียบง่ายที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

มาตรฐานข้อ 1.3

ศุลกากรต้องจัดให้มีและคงไว้ซึ่งความสัมพันธ์เชิงการปรึกษาหารืออย่างเป็นทางการกับการค้า ทั้งนี้เพื่อเพิ่มความร่วมมือและเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่การมีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งวิธีการทำงานนั้นได้สัดส่วนสัมพันธ์กับบทบัญญัติแห่งชาติและความตกลงระหว่างประเทศ

บทที่ 2

บทนิยาม

เพื่อวัตถุประสงค์ของภาคผนวกของอนุสัญญาฉบับนี้

“การอุทธรณ์” หมายถึง การกระทำของบุคคลผู้ซึ่งได้รับผลกระทบโดยตรงจากคำตัดสินหรือการละลายของศุลกากร และบุคคลนั้นพิจารณาว่าตนได้รับความเสียหายจึงหาทางบรรเทาความเสียหายนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

“การประเมินภาษีอากร” หมายถึง การกำหนดจำนวนของภาษีอากรที่พึงต้องชำระ

“การควบคุมโดยการตรวจสอบ” หมายถึง มาตรการซึ่งทำให้ศุลกากรพอใจว่าใบขนสินค้ามีข้อความถูกต้องและแท้จริงโดยการตรวจสอบบัญชี บันทึก ระบบธุรกิจและข้อมูลทางการค้าที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ซึ่งครอบคลุมโดยบุคคลที่เกี่ยวข้อง

“การตรวจใบขนสินค้า” หมายถึง การกระทำของศุลกากรเพื่อให้พอใจว่าใบขนสินค้าได้ถูกจัดทำขึ้นอย่างถูกต้องและเอกสารประกอบที่กำหนดก็เป็นไปตามเงื่อนไขที่ระบุไว้

“การผ่านพิธีการใบขนสินค้า” หมายถึง การปฏิบัติพิธีการศุลกากรที่จำเป็นต่อการอนุญาตให้นำสินค้าเข้ามาใช้ในประเทศ ให้ส่งออก หรือให้นำไปปฏิบัติพิธีการทางศุลกากรรูปแบบอื่นให้เสร็จสิ้น

“ศุลกากร” หมายถึง หน่วยงานราชการซึ่งรับผิดชอบในการบริหารกฎหมายศุลกากรและการจัดเก็บภาษีอากร รวมทั้งรับผิดชอบในการนำกฎหมายและระเบียบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้า การส่งออก การเคลื่อนย้าย หรือการเก็บรักษาสินค้ามาใช้

“การควบคุมทางศุลกากร” หมายถึง มาตรการที่ศุลกากรนำมาใช้เพื่อทำให้มั่นใจว่ามีการปฏิบัติตามกฎหมายศุลกากร

“อาคารศุลกากร” หมายถึง อาคารตามที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากรซึ่งสินค้าที่นำเข้ามายัง หรือส่งออกไปนอกอาณาเขตศุลกากร มีภาระต้องชำระ

“พิธีการศุลกากร” หมายถึง การปฏิบัติพิธีการทั้งหมดซึ่งบุคคลที่เกี่ยวข้องและศุลกากรต้องดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายศุลกากร

“กฎหมายศุลกากร” หมายถึง บทบัญญัติแห่งกฎหมายและกฎข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้า การส่งออก การเคลื่อนย้าย หรือการเก็บรักษาสินค้า การบริหารและการปราบปราม ซึ่งศุลกากรมีหน้าที่เป็นการเฉพาะ รวมถึงระเบียบใด ๆ ที่ศุลกากรกำหนดขึ้นมาภายใต้อำนาจตามกฎหมายเหล่านั้น

“ที่ทำการศุลกากร” หมายถึง หน่วยบริหารงานศุลกากรซึ่งมีหน้าที่ในการปฏิบัติพิธีการศุลกากร และสถานที่หรือพื้นที่อื่นใดที่ได้รับอนุมัติจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติพิธีการศุลกากรดังกล่าว

“อาณาเขตศุลกากร” หมายถึง อาณาเขตซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายศุลกากรของภาคีคู่สัญญา

“คำตัดสิน” หมายถึง การกระทำแต่ละเรื่องซึ่งศุลกากรได้ตัดสินไว้ในส่วนที่เกี่ยวกับกฎหมายศุลกากร

“ผู้สำแดง” หมายถึง บุคคลใด ๆ ที่จัดทำใบขนสินค้าหรือบุคคลที่มีชื่อปรากฏอยู่ในใบขนสินค้าที่จัดทำขึ้น

“วันครบกำหนด” หมายถึง วันที่ครบกำหนดชำระภาษีอากร

“ภาษีอากร” หมายถึง ภาษีอากรขาเข้า และ/หรือ ภาษีอากรขาออก

“การตรวจสินค้า” หมายถึง การตรวจสินค้าทางกายภาพโดยศุลกากร เพื่อให้พอใจว่าลักษณะ แหล่งกำเนิด สภาพ ปริมาณและราคาของสินค้าเป็นไปตามรายละเอียดที่สำแดงไว้ในใบขนสินค้า

“ภาษีอากรขาออก” หมายถึง อากรศุลกากรและอากรอื่น ๆ ภาษี หรือค่าภาระติดพันซึ่งจัดเก็บ สำหรับหรือเนื่องจากการส่งออกสินค้า แต่ไม่รวมถึงค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ซึ่งมีจำนวนโดยประมาณ เท่ากับต้นทุนค่าบริการซึ่งศุลกากรดำเนินการหรือให้ศุลกากรจัดเก็บแทนหน่วยงานอื่นภายใน ประเทศ

“ใบขนสินค้า” หมายถึง ข้อความที่จัดทำขึ้นตามแบบที่ศุลกากรกำหนด ซึ่งบุคคลที่เกี่ยวข้องจะ ระบุถึงพิธีการศุลกากรที่จะปฏิบัติต่อสินค้าและจัดการรายละเอียดตามที่ศุลกากรกำหนดไว้สำหรับ การปฏิบัติพิธีการนั้น

“ภาษีอากรขาเข้า” หมายถึง อากรศุลกากรและอากรอื่น ๆ ภาษี หรือค่าภาระติดพัน ซึ่งจัดเก็บ สำหรับหรือเนื่องจากการนำเข้าสินค้า แต่ไม่รวมถึงค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ซึ่งมีจำนวนโดยประมาณเท่ากับ ต้นทุนค่าบริการซึ่งศุลกากรดำเนินการหรือให้ศุลกากรจัดเก็บแทนหน่วยงานอื่นภายในประเทศ

“ความช่วยเหลือด้านบริหารซึ่งกันและกัน” หมายถึง การกระทำของหน่วยงานศุลกากรในนามของ หรือโดยร่วมมือกับหน่วยงานศุลกากรอื่นเพื่อนำกฎหมายศุลกากรไปใช้อย่างถูกต้อง และเพื่อการ ป้องกัน สืบสวนและปราบปรามการกระทำผิดต่อศุลกากร

“การละเลย” หมายถึง การไม่ดำเนินการหรือออกคำตัดสินในเรื่องที่ได้ยื่นไว้ต่อศุลกากรโดย ถูกต้องแล้วตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายศุลกากรภายในเวลาที่เหมาะสม

“บุคคล” หมายถึง ทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล เว้นแต่ในบริบทจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

“การปล่อยสินค้า” หมายถึง การกระทำโดยศุลกากรเพื่ออนุญาตให้สินค้าที่ผ่านพิธีการศุลกากร แล้วไปอยู่ในอำนาจการจำหน่ายจ่ายโอนของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

“การชำระคืน” หมายถึง การคืนภาษีอากรของสินค้าไม่ว่าจะทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนที่ได้ชำระ ไว้แล้วและการยกเว้นภาษีอากรทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนที่ยังมิได้ชำระ

“หลักประกัน” หมายถึง สิ่งซึ่งทำให้ศุลกากรพอใจว่าผู้ที่เกี่ยวข้องจะปฏิบัติตามข้อผูกพันที่มีต่อ ศุลกากร หลักประกันจะถูกเรียกว่าหลักประกัน “ทั่วไป” เมื่อหลักประกันนั้นสามารถทำให้มั่นใจ ได้ว่าจะมีการปฏิบัติตามข้อผูกพันที่เกิดจากการปฏิบัติพิธีการหลาย ๆ ครั้งได้

“บุคคลที่สาม” หมายถึง บุคคลใด ๆ ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับศุลกากรเพื่อการและในนามของบุคคลอื่น อันเกี่ยวข้องกับการนำเข้า การส่งออก การเคลื่อนย้าย หรือการเก็บรักษาสินค้า

บทที่ 3

การผ่านพิธีการใบขนสินค้าและพิธีการศุลกากรอื่น

ที่ทำการศุลกากรที่มีอำนาจ

มาตรฐานข้อ 3.1

ศุลกากรต้องกำหนดที่ทำการศุลกากรเพื่อการนำเข้าและผ่านพิธีการใบขนสินค้า โดยปัจจัยที่ต้องนำมาพิจารณาในการกำหนดอำนาจ ที่ตั้ง และเวลาของที่ทำการเหล่านี้ ให้รวมถึงความต้องการพิเศษทางด้านการค้าด้วย

มาตรฐานข้อ 3.2

เมื่อผู้ที่เกี่ยวข้องร้องขอและศุลกากรเห็นว่ามีเหตุผลอันสมควร ศุลกากรต้องยอมปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดไว้นอกเวลาทำการหรือนอกที่ทำการศุลกากรเท่าที่ทรัพยากรจะอำนวย เพื่อวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติพิธีการศุลกากร โดยค่าใช้จ่ายที่ศุลกากรจะเรียกเก็บจะต้องไม่เกินประมาณการต้นทุนในการให้บริการ

มาตรฐานข้อ 3.3

กรณีที่ทำทำการศุลกากรตั้งอยู่บริเวณจุดผ่านแดนร่วม ศุลกากรที่เกี่ยวข้องต้องกำหนดกำหนดเวลาทำการและอำนาจของที่ทำการเหล่านั้นให้สัมพันธ์กัน

มาตรฐานช่วงปรับเปลี่ยนข้อ 3.4

ในกรณีที่เป็นไปได้ ศุลกากรที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการควบคุมร่วมกัน ณ บริเวณจุดผ่านแดนร่วม

มาตรฐานช่วงปรับเปลี่ยนข้อ 3.5

หากศุลกากรตั้งใจที่จะจัดตั้งที่ทำการศุลกากรใหม่หรือเปลี่ยนแปลงที่ทำการที่มีอยู่ที่จุดผ่านแดนร่วม ศุลกากรนั้นต้องร่วมมือกับศุลกากรเพื่อนบ้านเพื่อจัดตั้งที่ทำการศุลกากรที่มีอาณาเขตติดกันเพื่ออำนวยความสะดวกในการควบคุมร่วมกันในกรณีที่เป็นไปได้

ผู้สำแดง

(ก) บุคคลที่มีสิทธิจะกระทำการในฐานะผู้สำแดง

มาตรฐานข้อ 3.6

กฎหมายแห่งชาติต้องกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับบุคคลที่มีสิทธิจะกระทำการในฐานะผู้สำแดง

มาตรฐานข้อ 3.7

บุคคลใดที่มีสิทธิในการจำหน่ายจ่ายโอนสินค้าต้องได้รับสิทธิที่จะกระทำการในฐานะผู้สำแดง

(ข) ความรับผิดชอบของผู้สำแดง

มาตรฐานข้อ 3.8

ผู้สำแดงต้องรับผิดชอบต่อศาลากรในเรื่องเกี่ยวกับความถูกต้องของรายละเอียดที่สำแดงในใบขนสินค้าและการชำระภาษีอากร

(ค) สิทธิของผู้สำแดง

มาตรฐานข้อ 3.9

ก่อนยื่นใบขนสินค้า ผู้สำแดงต้องได้รับอนุญาตให้ดำเนินการต่อไปนี้อย่างใดเงื่อนไขที่กำหนดโดยศาลากร

(ก) ตรวจสอบสินค้า และ

(ข) ชักตัวอย่าง

มาตรฐานข้อ 3.10

ศาลากรจะไม่กำหนดให้ยื่นใบขนสินค้าแยกต่างหากสำหรับตัวอย่างสินค้าที่ชักออกมาภายใต้การกำกับของศาลากร โดยมีเงื่อนไขว่าตัวอย่างสินค้านั้นได้รวมอยู่ในใบขนสินค้าของสินค้านั้น

ใบขณลนค้

(ก) เนื้อหาและรูปแบบของใบขณลนค้

มาตรฐานข้อ 3.11

ศุลกากรต้องเป็นผู้กำหนดเนื้อหาของใบขณลนค้ โดยรูปแบบของใบขณลนค้ที่เป็นกระดาสต้องเป็นไปตามต้นแบบขององค์การสหประชาชาติ

สำหรับขั้นตอนการผ่านพิธีการโดยระบบอัตโนมัติ รูปแบบของใบขณลนค้ที่จะยื่นทางอิเล็กทรอนิกส์ต้องเป็นไปตามมาตรฐานการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างประเทศที่บัญญัติไว้ในข้อเสนอแนะของคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากรเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศ

มาตรฐานข้อ 3.12

ศุลกากรต้องจำกัดข้อมูลที่ต้องการในใบขณลนค้ให้เหลือเฉพาะรายละเอียดที่จำเป็นในการประเมินและจัดเก็บภาษีอากร การรวบรวมสถิติและการใช้กฎหมายศุลกากรเท่านั้น

มาตรฐานข้อ 3.13

กรณีผู้สำแดงไม่มีข้อมูลตามที่กำหนดทั้งหมดสำหรับจัดทำใบขณลนค้และศุลกากรพิจารณาเห็นว่ามืเหตุผลอันสมควร ศุลกากรจะอนุญาตให้ยื่นใบขณลนค้ชั่วคราวหรือใบขณลนค้ที่ไม่สมบูรณ์ก็ได้ โดยมีเงื่อนไขว่าใบขณลนค้้นต้องมีรายละเอียดจำเป็นที่กำหนดโดยศุลกากรและผู้สำแดงรับรองว่าจะสำแดงใบขณลนค้ให้สมบูรณ์ในเวลาที่กำหนด

มาตรฐานข้อ 3.14

กรณีศุลกากรลงทะเบียนใบขณลนค้ชั่วคราวหรือใบขณลนค้ที่ไม่สมบูรณ์ การปฏิบัติเรื่องพิกัดอัตราศุลกากรต่อสินค้้นต้องไม่แตกต่างไปจากการปฏิบัติซึ่งศุลกากรจะกระทำหากมีการยื่นใบขณลนค้ที่ถูกต้องและสมบูรณ์ตั้งแต่แรก

การตรวจปล่อยสินค้ต้องไม่ล่าช้าถ้าหากมีการวางหลักประกันตามที่กำหนดเพื่อทำให้มั่นใจว่าจะจัดเก็บภาษีอากรตามอัตราที่พึงต้องชำระต่อไป

มาตรฐานข้อ 3.15

ศุลกากรต้องกำหนดให้มีการยื่นใบขณลนค้ต้นฉบับและสำเนาจำนวนน้อยที่สุดเท่าที่จำเป็นเท่านั้น

(ข) เอกสารประกอบใบชนสินค้า

มาตรฐานข้อ 3.16

เพื่อประกอบใบชนสินค้า ศุลกากรต้องกำหนดให้ยื่นเฉพาะเอกสารที่จำเป็นเพื่อควบคุมการปฏิบัติงานและเพื่อให้มั่นใจว่ามีการปฏิบัติตามกฎหมายศุลกากรที่ใช้บังคับทั้งหมด

มาตรฐานข้อ 3.17

กรณีไม่สามารถยื่นเอกสารประกอบบางรายการพร้อมกับใบชนสินค้าโดยมีเหตุผลที่ศุลกากรรับฟังได้ ศุลกากรต้องอนุญาตให้นำเอกสารดังกล่าวมายื่นภายในเวลาที่กำหนด

มาตรฐานช่วงปรับเปลี่ยนข้อ 3.18

ศุลกากรต้องอนุญาตให้ยื่นเอกสารประกอบทางอิเล็กทรอนิกส์

มาตรฐานข้อ 3.19

ศุลกากรต้องไม่กำหนดให้มีการแปลรายละเอียดของเอกสารประกอบ ยกเว้นกรณีจำเป็นเพื่อการปฏิบัติพิธีการใบชนสินค้า

การยื่น การลงทะเบียน และการตรวจใบชนสินค้า

มาตรฐานข้อ 3.20

ศุลกากรต้องอนุญาตให้ยื่นใบชนสินค้า ณ ที่ทำการศุลกากรใด ๆ ที่กำหนดก็ได้

มาตรฐานช่วงปรับเปลี่ยนข้อ 3.21

ศุลกากรต้องอนุญาตให้ยื่นใบชนสินค้าทางอิเล็กทรอนิกส์ได้

มาตรฐานข้อ 3.22

การยื่นใบชนสินค้าต้องดำเนินการในระหว่างเวลาทำการที่ศุลกากรกำหนด

มาตรฐานข้อ 3.23

เมื่อกฎหมายแห่งชาติวางกำหนดเวลาในการยื่นใบชนสินค้า เวลาที่อนุญาตต้องเพียงพอที่จะให้ผู้สำแดงเตรียมใบชนสินค้าได้เสร็จสิ้นและได้รับเอกสารประกอบที่กำหนด

มาตรฐานข้อ 3.24

เมื่อผู้สำแดงร้องขอและศุลกากรเห็นว่ามิเหตุผลสมควร ศุลกากรต้องขยายกำหนดเวลาในการยื่นใบขนสินค้า

มาตรฐานข้อ 3.25

กฎหมายแห่งชาติต้องมีบทบัญญัติสำหรับการยื่นและการลงทะเบียน หรือการตรวจใบขนสินค้าและเอกสารประกอบก่อนที่สินค้าจะมาถึง

มาตรฐานข้อ 3.26

เมื่อศุลกากรไม่สามารถลงทะเบียนใบขนสินค้า ศุลกากรต้องแจ้งเหตุผลให้ผู้สำแดงทราบด้วย

มาตรฐานข้อ 3.27

ศุลกากรต้องอนุญาตให้ผู้สำแดงแก้ไขใบขนสินค้าที่ยื่นไว้แล้ว โดยมีเงื่อนไขว่าเมื่อได้รับคำร้องขอนั้น ศุลกากรยังไม่ได้เริ่มตรวจใบขนสินค้าหรือตรวจสินค้า

มาตรฐานช่วงปรับเปลี่ยนข้อ 3.28

กรณีได้รับการร้องขอ ศุลกากรต้องอนุญาตให้ผู้สำแดงแก้ไขใบขนสินค้าภายหลังที่ได้เริ่มตรวจใบขนสินค้าไปแล้วหากผู้สำแดงมีเหตุผลที่ศุลกากรรับฟังได้

มาตรฐานช่วงปรับเปลี่ยนข้อ 3.29

ศุลกากรต้องอนุญาตให้ผู้สำแดงเพิกถอนใบขนสินค้าและใช้พิธีการศุลกากรอื่น หากผู้สำแดงยื่นคำร้องขอเพิกถอนต่อศุลกากรก่อนการตรวจปล่อยสินค้าและศุลกากรพิจารณาแล้วว่ามิเหตุผลอันสมควร

มาตรฐานข้อ 3.30

การตรวจใบขนสินค้าต้องกระทำในเวลาเดียวกัน หรือเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้หลังการลงทะเบียนใบขนสินค้า

มาตรฐานข้อ 3.31

เพื่อวัตถุประสงค์ในการตรวจใบขนสินค้า ศุลกากรควรจะดำเนินการเท่าที่เห็นว่าจำเป็นเท่านั้นเพื่อทำให้มั่นใจว่าได้มีการปฏิบัติตามกฎหมายศุลกากร

พิธีการพิเศษสำหรับบุคคลผู้ได้รับอนุญาต

มาตรฐานช่วงปรับเปลี่ยนข้อ 3.32

สำหรับบุคคลผู้ได้รับอนุญาตซึ่งอยู่ในหลักเกณฑ์ที่ศุลกากรกำหนด รวมถึงมีประวัติการปฏิบัติที่ดีตามข้อกำหนดของศุลกากร และมีระบบการจัดการบันทึกทางการค้าที่น่าพอใจ ศุลกากรจะ

- ตรวจสอบปล่อยสินค้าโดยให้ยื่นข้อมูลน้อยที่สุดเท่าที่จำเป็นในการพิสูจน์สินค้าและอนุญาตให้จัดทำใบขนสินค้าฉบับสุดท้ายที่สมบูรณ์ในภายหลัง
- ผ่านพิธีการใบขนสินค้าที่สถานประกอบการของผู้สำแดงหรือสถานที่อื่นที่ศุลกากรอนุญาต

และพิธีการพิเศษอื่นอีกมากที่สุดเท่าที่จะอนุญาตได้ อาทิ

- อนุญาตให้ยื่นใบขนสินค้าครั้งเดียวสำหรับสินค้านำเข้าและส่งออกทั้งหมดตามระยะเวลาที่กำหนดเมื่อสินค้านั้นมีการนำเข้าหรือส่งออกอยู่เสมอๆ โดยบุคคลคนเดียว
- ให้ใช้หลักฐานทางการค้าของบุคคลผู้ได้รับอนุญาตเพื่อประเมินภาษีอากรที่ต้องรับผิดชอบด้วยตนเองในกรณีที่เห็นสมควร เพื่อให้มั่นใจว่าบุคคลผู้ได้รับอนุญาตจะปฏิบัติตามข้อกำหนดอื่นของศุลกากร
- อนุญาตให้ยื่นใบขนสินค้าโดยวิธีบันทึกข้อมูลลงในหลักฐานทางการค้าของบุคคลผู้ได้รับอนุญาตและให้ยื่นใบขนสินค้าเพิ่มเติมในภายหลัง

การตรวจสินค้า

(ก) เวลาที่กำหนดในการตรวจสินค้า

มาตรฐานข้อ 3.33

เมื่อศุลกากรตัดสินใจว่าต้องมีการตรวจสินค้าที่สำแดง ศุลกากรจะดำเนินการตรวจโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้หลังจากลงทะเบียนใบขนสินค้า

มาตรฐานข้อ 3.34

เมื่อมีการกำหนดการตรวจสินค้า ต้องตรวจสอบสัตว์มีชีวิตและสินค้าเน่าเสียง่ายและสินค้าอื่นๆ ที่ศุลกากรยอมรับว่าเร่งด่วนก่อนเป็นลำดับแรก

มาตรฐานข้อ 3.35

กรณีสินค้าต้องได้รับการตรวจสอบโดยหน่วยงานอื่นที่มีอำนาจและศุลกากรก็มีกำหนดการที่ต้องตรวจสอบสินค้าดังกล่าวด้วย ศุลกากรต้องทำให้มั่นใจว่าได้ร่วมมือกันในการตรวจสอบและหากเป็นไปได้ให้ตรวจสอบสินค้าในเวลาเดียวกัน

(ข) การตรวจสอบสินค้าโดยมีผู้สำแดงอยู่ด้วย

มาตรฐานข้อ 3.36

ศุลกากรต้องพิจารณาคำร้องของผู้สำแดงที่ขอให้มีการผู้สำแดงหรือผู้แทนขณะตรวจสอบสินค้า โดยศุลกากรต้องอนุญาตตามคำร้องขอนั้นหากไม่มีเหตุการณ์ใดเป็นพิเศษ

มาตรฐานข้อ 3.37

กรณีศุลกากรเห็นว่ามิใช่ประโยชน์ ศุลกากรต้องกำหนดให้ผู้สำแดงหรือผู้แทนในขณะตรวจสอบสินค้าเพื่อให้ได้รับความช่วยเหลือที่จำเป็นสำหรับอำนวยความสะดวกในการตรวจสอบสินค้า

(ค) การชักตัวอย่างโดยศุลกากร

มาตรฐานข้อ 3.38

ศุลกากรต้องชักตัวอย่างสินค้าก็ต่อเมื่อมีความจำเป็นในการกำหนดรายละเอียดพิกัดอัตราศุลกากรและ/หรือราคาสินค้าที่สำแดง หรือเพื่อให้มั่นใจในการปฏิบัติตามบทบัญญัติอื่นของกฎหมายแห่งชาติ ทั้งนี้ ตัวอย่างที่ชักต้องมีจำนวนน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ข้อผิดพลาด

มาตรฐานข้อ 3.39

ศุลกากรต้องไม่กำหนดโทษหนักสำหรับความผิดซึ่งศุลกากรพอใจว่าความผิดนั้นเกิดจากความพลั้งเผลอและมิได้ตั้งใจฉ้อฉล หรือความประมาทเลินเล่อ กรณีศุลกากรพิจารณาว่าจำเป็นต้องห้ามปรามไม่ให้กระทำความผิดดังกล่าวซ้ำ ก็อาจมีมาตรการลงโทษได้แต่การลงโทษนั้นต้องไม่มากเกินไปจนความจำเป็นตามวัตถุประสงค์นี้

การตรวจปล่อยสินค้า

มาตรฐานข้อ 3.40

สินค้าที่สำแดงต้องได้รับการตรวจปล่อยทันทีที่ศุลกากรได้ตรวจสินค้านั้นหรือตัดสินใจไม่ตรวจภายใต้เงื่อนไขว่า

- ไม่พบการกระทำความผิด
- มีใบอนุญาตนำเข้า หรือส่งออก หรือเอกสารอื่นที่กำหนด
- มีใบอนุญาตทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับพิธีการศุลกากรที่ดำเนินการอยู่
- ชำระภาษีอากรแล้วหรือดำเนินการใด ๆ ก็ตามที่เป็นหลักประกันการจัดเก็บภาษีอากร

มาตรฐานข้อ 3.41

กรณีศุลกากรพอใจว่าผู้สำแดงจะปฏิบัติพิธีการที่เกี่ยวข้องกับการผ่านพิธีการใบขนสินค้าทั้งหมดให้ครบถ้วนในภายหลัง ศุลกากรจะตรวจปล่อยสินค้าโดยมีเงื่อนไขว่าผู้สำแดงได้ยื่นเอกสารทางการ หรือเอกสารการค้าที่มีรายละเอียดของสินค้าที่ส่งมาและศุลกากรยอมรับได้ รวมถึงมีการวางหลักประกัน (ถ้ามี) เพื่อประกันการจัดเก็บภาษีอากรที่ต้องชำระ

มาตรฐานข้อ 3.42

กรณีศุลกากรตัดสินใจว่าจะต้องวิเคราะห์ตัวอย่างสินค้า ต้องการเอกสารด้านเทคนิค หรือคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญโดยละเอียด ศุลกากรต้องตรวจปล่อยสินค้าไปก่อนทราบผลการตรวจสอบโดยมีเงื่อนไขว่า ได้มีการวางหลักประกันตามที่กำหนดและศุลกากรพอใจว่าสินค้านั้นไม่เป็นสินค้าต้องห้ามหรือต้องกักตุน

มาตรฐานข้อ 3.43

เมื่อพบการกระทำความผิด ศุลกากรต้องไม่รออนุมัติการสั่งคดีหรือการดำเนินการด้านบริหารเสร็จสิ้นก่อนตรวจปล่อยสินค้า โดยมีเงื่อนไขว่าสินค้านั้นไม่ถูกริบ หรือยึด หรือต้องใช้เป็นหลักฐานเพื่อการใดในภายหลัง และผู้สำแดงชำระภาษีอากรและวางหลักประกันสำหรับการจัดเก็บภาษีอากรเพิ่มเติมหรือการลงโทษใด ๆ ที่อาจมีขึ้น

การละทิ้งหรือทำลายสินค้า

มาตรฐานข้อ 3.44

เมื่อยังไม่มี การตรวจปล่อยสินค้าเพื่อใช้ในประเทศหรือเมื่อนำสินค้านั้นไปปฏิบัติพิธีการศุลกากรประเภทอื่น หากไม่พบการกระทำผิด บุคคลที่เกี่ยวข้องไม่ต้องชำระภาษีอากร หรือให้มีสิทธิได้รับการชำระคืนภาษีอากร ดังนี้

- เมื่อสินค้านั้นถูกละทิ้งให้ตกเป็นรายได้แผ่นดิน หรือถูกทำลาย หรือถูกทำให้เป็นของไม่มีมูลค่าทางการค้าภายใต้การควบคุมของศุลกากรตามแต่ศุลกากรจะตัดสินใจ ทั้งนี้ต้องได้รับการร้องขอจากบุคคลนั้น ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นต้องเป็นภาระของผู้ที่เกี่ยวข้อง
- เมื่อสินค้าดังกล่าวถูกทำลาย หรือเสียหายจนไม่สามารถใช้งานได้โดยอุบัติเหตุ หรือเหตุสุดวิสัย ภายใต้เงื่อนไขว่าการถูกทำลายหรือเสียหายนั้น ได้พิสูจน์ให้เป็นที่พอใจศุลกากร
- สินค้าขาดหายเนื่องจากสภาพตามธรรมชาติของสินค้า โดยการขาดหายไปได้พิสูจน์ให้เป็นที่พอใจของศุลกากร

ของที่ใช้ไม่ได้และเศษที่เหลือจากการทำลาย หากนำมาใช้ภายในประเทศ หรือส่งออก จะมีภาระค่าภาษีอากรในสภาพของของที่ใช้ไม่ได้และเศษที่นำเข้าหรือส่งออก

มาตรฐานช่วงปรับเปลี่ยนข้อ 3.45

เมื่อศุลกากรขายสินค้าที่ไม่สำแดงตามเวลาที่กำหนด หรือไม่สามารถตรวจปล่อยไปได้ แม้จะไม่พบการกระทำผิด เงินที่ได้จากการขายหลังจากหักค่าภาษีอากรและภาระผูกพัน หรือค่าใช้จ่ายอื่นที่เกิดขึ้นแล้ว ต้องมอบให้กับบุคคลที่มีสิทธิจะได้รับ หรือหากกรณีนี้เป็นไปไม่ได้ให้ถือไว้สำหรับบุคคลคนนั้นตามระยะเวลาที่กำหนด

บทที่ 4

ภาษีอากร

ก. การประเมิน การจัดเก็บและการชำระภาษีอากร

มาตรฐานข้อ 4.1

กฎหมายแห่งชาติต้องกำหนดให้ชัดเจนถึงกรณีต่าง ๆ ที่ความรับผิดชอบในอันที่จะต้องเสียภาษีได้เกิดขึ้น

มาตรฐานข้อ 4.2

ช่วงเวลาที่ จะทำการประเมินภาษีอากรที่พึงชำระต้องกำหนดไว้ในกฎหมายแห่งชาติ โดยการประเมินนั้นต้องกระทำโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ภายหลังจากการยื่นใบขนสินค้าหรือ ภายหลังภาระภาษีอากรได้เกิดขึ้นแล้ว

มาตรฐานข้อ 4.3

ปัจจัยที่เป็นพื้นฐานในการประเมินภาษีอากรและเงื่อนไขที่จะนำมาพิจารณาเพื่อการ ประเมินภาษีอากรต้องระบุไว้ในกฎหมายแห่งชาติ

มาตรฐาน 4.4

ต้องมีการกำหนดอัตราภาษีอากรไว้ในประกาศของทางราชการ

มาตรฐานข้อ 4.5

เพื่อวัตถุประสงค์ในการกำหนดอัตราภาษีอากร กฎหมายแห่งชาติต้องกำหนด “จุดของ เวลา” ที่จะใช้ในการพิจารณาไว้ด้วย

มาตรฐานข้อ 4.6

กฎหมายแห่งชาติต้องระบุวิธีที่อาจใช้ในการชำระภาษีอากร

มาตรฐานข้อ 4.7

กฎหมายแห่งชาติต้องระบุถึงบุคคลหนึ่งหรือหลายคนที่ต้องรับผิดชอบในการชำระ ภาษีอากร

มาตรฐานข้อ 4.8

กฎหมายแห่งชาติต้องกำหนดวันครบกำหนดและสถานที่รับชำระภาษีอากร

มาตรฐานข้อ 4.9

เมื่อกฎหมายแห่งชาติกำหนดให้วันครบกำหนดชำระภาษีอากรอาจเป็นภายหลังการ ตรวจปล่อยสินค้า วันที่ครบกำหนดดังกล่าวอย่างน้อยต้องไม่น้อยกว่าสิบวันภายหลังการตรวจ ปล่อยสินค้า และต้องไม่มีการเรียกเก็บดอกเบี้ยในช่วงเวลาระหว่างวันตรวจปล่อยสินค้าและวัน ครบกำหนด

มาตรฐานข้อ 4.10

กฎหมายแห่งชาติต้องกำหนดระยะเวลาซึ่งศุลกากรอาจจะดำเนินการทางกฎหมายเพื่อเรียกเก็บภาษีอากรที่มีได้ชำระภายในวันครบกำหนด

มาตรฐานข้อ 4.11

กฎหมายแห่งชาติต้องกำหนดอัตราดอกเบี้ยที่พึงต้องเรียกเก็บจากจำนวนภาษีอากรที่มีได้ชำระภายในกำหนด รวมทั้งเงื่อนไขของการคิดดอกเบี้ยดังกล่าว

มาตรฐานข้อ 4.12

เมื่อมีการชำระภาษีอากรแล้ว ต้องออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเพื่อเป็นหลักฐานว่าได้มีการชำระไปแล้ว เว้นแต่จะมีหลักฐานอื่นที่ใช้พิสูจน์การชำระเงินได้

มาตรฐานข้อ 4.13

กฎหมายแห่งชาติต้องกำหนดมูลค่าขั้นต่ำ และ/หรือ จำนวนภาษีอากรขั้นต่ำ ซึ่งจะไม่มีการเรียกเก็บภาษีอากร

มาตรฐานข้อ 4.14

หากศุลกากรพบว่าข้อผิดพลาดในใบขนสินค้าหรือในการประเมินภาษีอากรอันจะเป็นเหตุหรือได้เป็นเหตุให้จำนวนภาษีอากรที่จัดเก็บ หรือเรียกให้ชดใช้คินน้นน้อยกว่าจำนวนที่พึงจะจัดเก็บได้ตามกฎหมาย ศุลกากรต้องแก้ไขข้อผิดพลาดให้ถูกต้องและเรียกเก็บภาษีอากรจำนวนที่ชำระไว้ขาด อย่างไรก็ตาม หากจำนวนที่ขาดนั้นน้อยกว่าจำนวนภาษีอากรขั้นต่ำสุดที่กำหนดไว้ในกฎหมายแห่งชาติ ศุลกากรต้องไม่เรียกเก็บหรือเรียกให้ชดใช้คิณภาษีอากรจำนวนนั้น

ข. การชำระภาษีอากรหลังการตรวจปล่อย

มาตรฐานข้อ 4.15

กรณีที่กฎหมายแห่งชาติบัญญัติให้มีการชำระภาษีอากรภายหลังการตรวจปล่อย กฎหมายนั้นต้องกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยว่า มีกรณีใดบ้างที่จะชำระภาษีอากรหลังการตรวจปล่อยได้

มาตรฐานข้อ 4.16

การชำระภาษีอากรหลังการตรวจปล่อยโดยปราศจากดอกเบี้ย ควรอนุญาตให้นานที่สุดเท่าที่จะสามารถกระทำได้

มาตรฐานข้อ 4.17

การชำระภาษีอากรหลังการตรวจปล่อยต้องมีระยะเวลาไม่น้อยกว่าสิบวัน

ค. การจ่ายเงินภาษีอากร

มาตรฐานข้อ 4.18

ศุลกากรต้องอนุญาตให้จ่ายเงินภาษีอากรเมื่อพบว่ามีการจัดเก็บภาษีอากรไว้เกินอันเป็นผลมาจากความผิดพลาดในการประเมินภาษีอากรของตน

มาตรฐานข้อ 4.19

ศุลกากรต้องอนุญาตให้จ่ายเงินภาษีอากรสำหรับสินค้านำเข้า หรือส่งออก ซึ่งในขณะนำเข้า หรือส่งออกนั้นพบว่า มีความชำรุดบกพร่องหรือไม่เป็นไปตามลักษณะที่ตกลงกันไว้ และสินค้านั้น ได้ถูกส่งกลับไปยังผู้จัดหาสินค้าหรือบุคคลอื่นซึ่งผู้จัดหาสินค้ากำหนด ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

- สินค้ายังมีได้นำไปใช้งาน ซ่อมแซม หรือใช้ประโยชน์ในประเทศที่นำเข้า และได้ส่งกลับออกไปภายในระยะเวลาอันสมควร
- สินค้ายังมีได้นำไปใช้งาน ซ่อมแซม หรือใช้ประโยชน์ในประเทศที่ส่งออก และได้นำกลับเข้ามาภายในระยะเวลาอันสมควร

อย่างไรก็ตาม การนำสินค้าไปใช้งานต้องไม่เป็นเหตุให้มีการจ่ายเงินภาษีอากร ถ้าเป็นการใช้งานที่จำเป็นต่อการค้นหาความชำรุดบกพร่องหรือสภาพการณ์อื่น ซึ่งเป็นเหตุให้ต้องส่งสินค้านั้น กลับออกไปหรือนำสินค้านั้นกลับเข้ามา

เพื่อเป็นทางเลือกอื่นนอกเหนือจากการส่งกลับออกไปหรือการนำกลับเข้ามา อาจทั้งสินค้า ให้ตกเป็นรายได้ของแผ่นดิน หรือทำลาย หรือทำให้ไม่มีมูลค่าทางการค้า ภายใต้การควบคุมของ ศุลกากรโดยศุลกากรเป็นผู้ตัดสินใจ ทั้งนี้การละทิ้งหรือการทำลายดังกล่าว ต้องไม่ก่อให้เกิด ค่าใช้จ่ายใด ๆ ต่อรายได้ของแผ่นดิน

มาตรฐานช่วงปรับเปลี่ยนข้อ 4.20

เมื่อสินค้าซึ่งแต่เดิมสำแดงและชำระภาษีอากรไปภายใต้พิธีการศุลกากรอย่างหนึ่ง หากได้รับอนุญาตจากศุลกากรให้ปฏิบัติพิธีการประเภทอื่น ต้องจ่ายเงินภาษีอากรที่จัดเก็บไว้เกินจาก จำนวนที่พึงต้องจัดเก็บภายใต้พิธีการอย่างใหม่นั้นด้วย

มาตรฐานข้อ 4.21

คำตัดสินคำร้องขอให้จำคืนภาษีอากรต้องส่งไปถึงและแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยไม่ชักช้า และการจำคืนภาษีอากรในกรณีที่ได้จัดเก็บไว้เกินนั้นจะต้องกระทำโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ภายหลังการตรวจพิสูจน์คำร้องขอ

มาตรฐานข้อ 4.22

เมื่อศุลกากรมีหลักฐานแน่นอนว่าการจัดเก็บเงินไว้เกินนั้นเป็นผลมาจากความผิดพลาดของศุลกากรในการประเมินภาษีอากร การจำคืนภาษีอากรในกรณีเช่นนี้ต้องกระทำเป็นลำดับแรก

มาตรฐานข้อ 4.23

เมื่อมีการกำหนดเวลาที่แน่นอนในการรับคำร้องขอคืนภาษีอากรไว้พิจารณา เวลาดังกล่าวนั้นต้องนานเพียงพอ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงสถานการณ์ที่แตกต่างกันในแต่ละกรณี ซึ่งอาจมีการจำคืนภาษีอากร

มาตรฐานข้อ 4.24

จะไม่จำคืนภาษีอากรหากจำนวนเงินที่จะจำคืนน้อยกว่าจำนวนเงินขั้นต่ำสุดที่กำหนดไว้ในกฎหมายแห่งชาติ

บทที่ 5

หลักประกัน

มาตรฐานข้อ 5.1

กฎหมายแห่งชาติต้องระบุกรณีต่าง ๆ ที่ต้องวางหลักประกันและต้องกำหนดรูปแบบของหลักประกันนั้นด้วย

มาตรฐานข้อ 5.2

ศุลกากรต้องกำหนดวงเงินหลักประกัน

มาตรฐานข้อ 5.3

บุคคลใดที่จะต้องจัดหาหลักประกัน ต้องได้รับอนุญาตให้เลือกรูปแบบของหลักประกัน โดยมีเงื่อนไขว่ารูปแบบดังกล่าวเป็นที่ยอมรับของศุลกากร

มาตรฐานข้อ 5.4

ในกรณีที่มิมีกฎหมายแห่งชาติบัญญัติไว้ ศุลกากรต้องไม่กำหนดให้วางหลักประกันหากพอใจว่าจะมีการปฏิบัติตามข้อผูกพันที่มีต่อศุลกากรอย่างครบถ้วน

มาตรฐานข้อ 5.5

เมื่อต้องมีการวางหลักประกันเพื่อให้มั่นใจว่าจะมีการปฏิบัติตามข้อผูกพันทั้งหมดที่เกิดจากการปฏิบัติพิธีการศุลกากรอย่างครบถ้วน ศุลกากรต้องยอมรับหลักประกันทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากผู้สำแดงที่สำแดงสินค้า ณ ที่ทำการศุลกากรหลายแห่งในอาณาเขตศุลกากรอยู่เสมอ

มาตรฐานข้อ 5.6

เมื่อต้องมีการวางหลักประกัน วงเงินประกันควรต้องต่ำที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และในส่วนที่เกี่ยวกับการชำระภาษีอากร วงเงินประกันจะต้องไม่เกินจำนวนภาษีอากรที่อาจถูกเรียกเก็บ

มาตรฐานข้อ 5.7

เมื่อมีการวางหลักประกันไว้แล้ว ศุลกากรต้องคืนหลักประกันให้เร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ หลังจากที่ได้พอใจว่าได้มีการปฏิบัติตามข้อผูกพันที่กำหนดให้วางหลักประกันครบถ้วนแล้ว

บทที่ 6

การควบคุมทางศุลกากร

มาตรฐานข้อ 6.1

สินค้าทั้งหมด รวมทั้งพาหนะที่ใช้ในการขนส่งซึ่งผ่านเข้ามาใน หรือออกไปนอกอาณาเขตศุลกากรต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของศุลกากรโดยไม่คำนึงว่าเป็นสินค้าหรือพาหนะที่มีภาระภาษีอากรหรือไม่ก็ตาม

มาตรฐานข้อ 6.2

การควบคุมของศุลกากรต้องเป็นไปอย่างจำกัดเฉพาะเท่าที่จำเป็นเพื่อให้มั่นใจว่าเป็นไปตามกฎหมายศุลกากรเท่านั้น

มาตรฐานข้อ 6.3

ในการนำระบบการควบคุมทางศุลกากรไปใช้ ศุลกากรต้องใช้ระบบการบริหารความเสี่ยงด้วย

มาตรฐานข้อ 6.4

ศุลกากรจะต้องใช้การวิเคราะห์ความเสี่ยงเพื่อกำหนดว่า บุคคลใดและสินค้าใด รวมทั้งพาหนะที่ใช้ในการขนส่งใดควรได้รับการตรวจสอบและเพื่อกำหนดขอบเขตของการตรวจสอบด้วย

มาตรฐานข้อ 6.5

ศุลกากรต้องนำกลยุทธ์ในการประเมินผลการปฏิบัติตามกฎระเบียบมาใช้ เพื่อสนับสนุนการบริหารความเสี่ยง

มาตรฐานข้อ 6.6

ระบบการควบคุมของศุลกากรรวมถึงการควบคุมโดยการตรวจสอบด้วย

มาตรฐานข้อ 6.7

ศุลกากรต้องร่วมมือกับศุลกากรประเทศอื่นและพยายามจัดทำความตกลงเพื่อการช่วยเหลือในทางบริหารซึ่งกันและกันเพื่อส่งเสริมการควบคุมทางศุลกากร

มาตรฐานข้อ 6.8

ศุลกากรต้องร่วมมือกับการค้าและพยายามจัดทำบันทึกความเข้าใจเพื่อส่งเสริมการควบคุมทางศุลกากร

มาตรฐานในช่วงปรับเปลี่ยนข้อ 6.9

ศุลกากรต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อส่งเสริมการควบคุมทางศุลกากร

มาตรฐานข้อ 6.10

ศุลกากรต้องประเมินระบบการค้าของผู้ค้าซึ่งเป็นระบบที่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของศุลกากร เพื่อให้มั่นใจว่าระบบดังกล่าวเป็นไปตามข้อกำหนดของศุลกากร

บทที่ 7

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มาตรฐานข้อ 7.1

บุคลากรต้องนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของบุคลากรเมื่อเห็นว่าคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพต่อทั้งบุคลากรและการค้า นอกจากนี้ บุคลากรยังต้องกำหนดเงื่อนไขในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศไว้ด้วย

มาตรฐานข้อ 7.2

เมื่อนำคอมพิวเตอร์มาใช้ บุคลากรต้องใช้มาตรฐานที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นที่ยอมรับในระหว่างประเทศ

มาตรฐานข้อ 7.3

การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ ต้องดำเนินการโดยปรึกษาหารือกับผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดซึ่งได้รับผลกระทบโดยตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

มาตรฐานข้อ 7.4

กฎหมายแห่งชาติฉบับใหม่หรือฉบับแก้ไขเพิ่มเติมจะต้องกำหนดให้มี

- วิธีการทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่งนอกจากข้อกำหนดที่ใช้กระดาษเป็นหลัก
- วิธีการตรวจสอบความถูกต้องแท้จริงของทั้งระบบอิเล็กทรอนิกส์และระบบที่ใช้กระดาษเป็นหลัก
- สิทธิของบุคลากรที่จะรักษาข้อมูลไว้สำหรับใช้งานของบุคลากรเอง และเมื่อเห็นว่าเหมาะสมก็ให้แลกเปลี่ยนข้อมูลดังกล่าวกับบุคลากรอื่นและกับฝ่ายอื่นที่ได้รับความเห็นชอบตามกฎหมายโดยใช้เทคนิคของระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

บทที่ 8

ความสัมพันธ์ระหว่างศุลกากรและบุคคลที่สาม

มาตรฐานข้อ 8.1

บุคคลที่เกี่ยวข้องต้องมีทางเลือกในการติดต่อธุรกิจกับศุลกากรว่าจะติดต่อเองโดยตรง หรือจะมอบหมายให้บุคคลที่สามมาติดต่อในนามของบุคคลนั้น

มาตรฐานข้อ 8.2

กฎหมายแห่งชาติต้องกำหนดเงื่อนไขในกรณีที่บุคคลใดจะมาติดต่อกับศุลกากรเพื่อ บุคคลอื่นและในนามของบุคคลอื่น และต้องกำหนดความรับผิดชอบของบุคคลที่สามที่มีต่อศุลกากรใน เรื่องเกี่ยวกับภาษีอากรและการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบใด ๆ ด้วย

มาตรฐานข้อ 8.3

ธุรกรรมทางศุลกากรที่บุคคลที่เกี่ยวข้องเลือกดำเนินการในนามของตนเอง จะต้องไม่ได้รับการปฏิบัติที่น้อยกว่าหรือเคร่งครัดกว่าธุรกรรมทางศุลกากรที่บุคคลผู้นั้นมอบหมายให้บุคคลที่สาม มาทำการแทน

มาตรฐานข้อ 8.4

บุคคลที่ได้รับมอบหมายให้เป็นบุคคลที่สามต้องมีสิทธิเหมือนกับบุคคลที่แต่งตั้งตนใน เรื่องที่เกี่ยวกับธุรกรรมทางศุลกากร

มาตรฐานข้อ 8.5

ศุลกากรต้องให้บุคคลที่สามมีส่วนร่วมในการหารืออย่างเป็นทางการระหว่างศุลกากรและ การค้า

มาตรฐานข้อ 8.6

ศุลกากรต้องระบุเหตุที่จะไม่รับติดต่อกับบุคคลที่สาม

มาตรฐานข้อ 8.7

ศุลกากรต้องแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้บุคคลที่สามทราบถึงการตัดสินใจที่จะไม่ติดต่อกับบุคคลนั้น

บทที่ 9

ข้อมูล คำตัดสินและคำวินิจฉัยของศาลการ

ก. ข้อมูลสำหรับใช้ประโยชน์ทั่วไป

มาตรฐานข้อ 9.1

ศาลการต้องทำให้มั่นใจว่าพร้อมที่จะเผยแพร่ข้อมูลสำหรับใช้ประโยชน์ทั่วไปทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายศาลการให้แก่บุคคลใด ๆ ที่สนใจ

มาตรฐานข้อ 9.2

เมื่อต้องมีการแก้ไขข้อมูลที่เผยแพร่แล้วเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงกฎหมายศาลการ การบริหารจัดการหรือข้อกำหนดต่าง ๆ ศาลการต้องเผยแพร่ข้อมูลที่ปรับปรุงแก้ไขใหม่ล่วงหน้า โดยให้มีเวลาอย่างเพียงพอก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงนั้นจะมีผลบังคับใช้ เพื่อให้บุคคลที่มีส่วนได้ส่วนเสียได้ตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงนั้น เว้นแต่จะไม่สามารถแจ้งล่วงหน้าได้

มาตรฐานข้อ 9.3

ศาลการต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการจัดหาข้อมูล

ข. ข้อมูลเฉพาะเรื่อง

มาตรฐานข้อ 9.4

เมื่อมีการร้องขอจากบุคคลที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ศาลการต้องจัดหาข้อมูลซึ่งเกี่ยวข้องกับประเด็นเฉพาะที่บุคคลนั้นสอบถามมาและข้อมูลซึ่งเกี่ยวข้องกับกฎหมายศาลการให้โดยเร็วและถูกต้องที่สุดเท่าที่จะกระทำได้

มาตรฐานข้อ 9.5

ศาลการไม่เพียงแต่ต้องจัดหาข้อมูลให้ตามที่ร้องขอมาเป็นการเฉพาะเท่านั้น แต่ต้องให้ข้อมูลอื่นใดที่เกี่ยวข้องซึ่งศาลการพิจารณาเห็นว่าเป็นข้อมูลที่บุคคลนั้นควรได้ตระหนักไว้ด้วย

มาตรฐานข้อ 9.6

เมื่อศาลการจะให้ข้อมูล ศาลการต้องมั่นใจว่าไม่ได้เปิดเผยรายละเอียดในลักษณะที่เป็นเรื่องลับหรือเรื่องส่วนตัวอันจะมีผลกระทบต่อศาลการหรือบุคคลที่สาม เว้นแต่เป็นการเปิดเผยที่กฎหมายแห่งชาติได้กำหนดหรือได้ให้อำนาจให้กระทำไว้แล้ว

มาตรฐานข้อ 9.7

เมื่อศาลากรไม่สามารถให้ข้อมูลโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายได้ ค่าใช้จ่ายนั้นต้องจำกัดอยู่เพียงค่าใช้จ่ายโดยประมาณที่เกิดขึ้นจากการให้บริการ

ค. คำตัดสินและคำวินิจฉัย

มาตรฐานข้อ 9.8

เมื่อมีคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ศาลากรต้องแจ้งผลคำตัดสินเป็นลายลักษณ์อักษรให้ทราบภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในกฎหมายแห่งชาติ เมื่อคำตัดสินขัดแย้งกับความเห็นของบุคคลที่ร้องขอนั้น ศาลากรต้องแจ้งเหตุผลของคำตัดสินนั้นและแนะนำให้ทราบถึงสิทธิในการอุทธรณ์ด้วย

มาตรฐานข้อ 9.9

เมื่อมีคำร้องขอของบุคคลที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ศาลากรต้องออกคำวินิจฉัยที่มีผลผูกพันโดยมีเงื่อนไขว่าศาลากรต้องมีข้อมูลที่จำเป็นทั้งหมดแล้ว

บทที่ 10

การอุทธรณ์ในเรื่องที่เกี่ยวกับศาลากร

ก. สิทธิในการอุทธรณ์

มาตรฐานข้อ 10.1

กฎหมายแห่งชาติต้องบัญญัติสิทธิของการอุทธรณ์ในเรื่องที่เกี่ยวกับศาลากรไว้

มาตรฐานข้อ 10.2

บุคคลใดที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากคำตัดสินหรือการละเลยของศาลากรต้องมีสิทธิในการอุทธรณ์

มาตรฐานข้อ 10.3

ภายหลังจากได้ยื่นคำร้องต่อศาลากรแล้ว ศาลากรต้องให้เหตุผลในการตัดสินหรือการละเลยต่อบุคคลใดที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากคำตัดสินหรือการละเลยของศาลากรภายใน

ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายแห่งชาติ ซึ่งการยื่นคำร้องนี้อาจมีผลหรือไม่มีผลต่อการอุทธรณ์ก็ได้

มาตรฐานข้อ 10.4

กฎหมายแห่งชาติต้องบัญญัติสิทธิในการอุทธรณ์เบื้องต้นในชั้นศาลการไว้ด้วย

มาตรฐานข้อ 10.5

เมื่อการอุทธรณ์ในชั้นศาลการไม่เกิดผล ผู้ยื่นต้องมียุติสิทธิในการอุทธรณ์ขั้นต่อไปกับหน่วยงานอื่นที่ไม่ขึ้นต่อศาลการ

มาตรฐานข้อ 10.6

ในการอุทธรณ์ขั้นสุดท้าย ผู้อุทธรณ์จะต้องมียุติสิทธิในการอุทธรณ์ต่อหน่วยงานด้านกระบวนการยุติธรรม

ข. รูปแบบและเหตุผลในการอุทธรณ์

มาตรฐานข้อ 10.7

การอุทธรณ์ต้องยื่นเป็นลายลักษณ์อักษรและแจ้งเหตุผลในการยื่นคำอุทธรณ์ด้วย

มาตรฐานข้อ 10.8

ต้องมีการกำหนดเวลาในการยื่นอุทธรณ์คำตัดสินของศาลการ และเวลาดังกล่าวนั้นต้องเพียงพอที่จะให้ผู้อุทธรณ์ศึกษาคำตัดสินที่ผู้อุทธรณ์โต้แย้งและเตรียมการยื่นอุทธรณ์

มาตรฐานข้อ 10.9

ในกรณีปกติ เมื่อมีการยื่นอุทธรณ์ต่อศาลการ ศาลการต้องไม่เรียกร้องให้ยื่นหลักฐานประกอบใด ๆ พร้อมกับคำอุทธรณ์นั้น เว้นแต่ในกรณีที่เหมาะสมต้องอนุญาตให้มีเวลาพอสมควรในการยื่นหลักฐานดังกล่าว

ค. การพิจารณาอุทธรณ์

มาตรฐานข้อ 10.10

ศาลการต้องวินิจฉัยอุทธรณ์และแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังผู้อุทธรณ์โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

มาตรฐานข้อ 10.11

เมื่อคำอุทธรณ์ไม่อาจรับฟังได้ ศาลการต้องอธิบายเหตุผลในการตัดสินดังกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรและต้องแนะนำผู้อุทธรณ์ให้ทราบถึงสิทธิในการยื่นอุทธรณ์ขั้นต่อไปต่อฝ่ายบริหารหรือหน่วยงานอิสระอื่น รวมถึงเวลาในการยื่นอุทธรณ์ดังกล่าวด้วย

มาตรฐานข้อ 10.12

เมื่อการอุทธรณ์เกิดผล ศาลการต้องดำเนินการให้คำตัดสินของตนหรือคำวินิจฉัยของหน่วยงานอิสระหรือหน่วยงานด้านกระบวนการยุติธรรมมีผลโดยเร็วที่สุด ยกเว้นกรณีที่ศาลการอุทธรณ์ต่อคำวินิจฉัยนั้น

.....

ที่ สธ 1006.2/ 2633

กระทรวงสาธารณสุข

ถนนคิวนนท์ จังหวัดนนทบุรี 11000

มิถุนายน 2548

- เรื่อง ขอรบความเห็นในการที่กรมศุลกากรจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยพิธีการศุลกากรที่เรียบง่ายและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน (อนุสัญญาเกียวโต)
- ① เรียน ปลัดกระทรวงการคลัง
- อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0503 /6850 ลงวันที่ 21 เมษายน 2548

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงการคลังได้ขอให้พิจารณาและให้ข้อคิดเห็นการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยพิธีการศุลกากรที่เรียบง่ายและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน (อนุสัญญาเกียวโต) ดังรายละเอียดแจ้งแล้วนั้น

กระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณาแล้ว เห็นด้วยกับกระทรวงการคลังในการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาฯ ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

② ๖๕๗๗ สกม (ผ่าน สกค)
เพื่อโปรดทราบ
ศึกษาและพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

วิมลวรรณรัตน์

17/6/48

(นางระพีพร นนทบุรี)

๗-๑

มีสำเนาขอความเห็นจากกรมศุลกากรแล้ว

๐๖๑๖ ๐๔๓
(น.ส. อมรรักษ์ สาสุข)
เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๕
กรมศุลกากร
๑๕.๖.๔๘

(นายสุภชัย ภูวนรัตน์พฤษย์)

รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านสนับสนุนงานบริการสุขภาพ

4

เรียน กลุ่มงานกฎหมายต่างประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

โทร. 02 -5907358

โทรสาร 02 -5918477

(นายสุริยา สุขอนันต์)

ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

16 ส.ย. 2548

ด่วน

ที่ อก 0802/ 12๖1

กระทรวงอุตสาหกรรม

ถนนพระรามที่ 6 กรุงเทพฯ 10400

/> พฤษภาคม 2548

เรื่อง ขอรบความคิดเห็นในการที่กรมศุลกากรจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยพิธีการศุลกากรที่เรียบง่ายและเป็นไปแนวทางเดียวกัน (อนุสัญญาเกียวโต)

เรียน ปลัดกระทรวงการคลัง

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วน ที่ กค 0503/6852 ลงวันที่ 21 เมษายน 2548

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงการคลัง ได้ขอให้กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาให้ข้อคิดเห็นต่อการที่กรมศุลกากรจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยพิธีการศุลกากรที่เรียบง่ายและเป็นไปแนวทางเดียวกัน (อนุสัญญาเกียวโต) นั้น

กระทรวงอุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาดังกล่าว จะส่งผลดีทำให้การค้าระหว่างประเทศมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น และประหยัดเวลาการดำเนินการผ่านพิธีการศุลกากร รวมทั้งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่ประกอบกิจการนำเข้าและส่งออกสินค้า ก็จะได้รับประโยชน์จากการปรับปรุงประสิทธิภาพของระบบพิธีการศุลกากรเป็นอย่างมาก เนื่องจากธุรกิจดังกล่าวมีปริมาณการค้า จำนวนเอกสาร หรือจำนวนครั้งในการดำเนินการด้านศุลกากรไม่มากนัก ในขณะที่ต้นทุนคงที่ และเวลาที่สูญเสียไปในการดำเนินการด้านศุลกากรใกล้เคียงหรือไม่แตกต่างกับธุรกิจขนาดใหญ่หากเปรียบเทียบในปริมาณการค้าที่เท่ากัน ดังนั้นการเป็นภาคีอนุสัญญาดังกล่าวจะสามารถช่วยให้ธุรกิจขนาดกลางและย่อมประหยัดเวลาและต้นทุนในการดำเนินการผ่านพิธีการศุลกากรได้ค่อนข้างมาก

อย่างไรก็ตาม กระทรวงอุตสาหกรรม มีข้อคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ปัญหาของผู้ประกอบการไทยที่พบในปัจจุบันนอกจากปัญหาและอุปสรรคของพิธีการศุลกากรแล้ว ยังมีปัจจัยอื่นๆ อีกหลายด้านที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับความตกลงในอนุสัญญาดังกล่าว อาทิเช่น การเตรียมความพร้อมในด้านการให้บริการโดยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานศุลกากรในท้องถิ่นและการเตรียมความพร้อมของ

/...ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการไทย ตลอดจนความแออัดที่ด่านศุลกากรบางแห่งทำให้เกิดปัญหาไม่มีสถานที่สำหรับคลังพักสินค้า ที่ด่าน ทำให้ผู้ประกอบการต้องรอรับสินค้าที่ด่านเพื่อนำออกจากด่านทันที และบางครั้งต้องเสียเวลารอนานมากเนื่องจากไม่ทราบกำหนดเวลาที่แน่นอนที่สินค้าจะมาถึงด่าน ดังนั้น ฝ่ายไทยจะต้องมีการเตรียมความพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

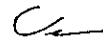

(นายเพ็ชร์ชัย วัฏะเยี่ยม)

รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

๑) ส่ง กรมศุลกากร

28 พค 2558

3) เรียน สกม. (ฝ่าย สก.)

เพื่อไปเคาะหมายตาม (1) มลพิษจาก

การจราจรต่อไป

๑๒-๕๖-๖๖๘

(น.อ. อมรินทร์ ศาส) :

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

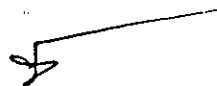

(นางสาวอุไรพร ศุภธรรม)

๒๖/๕/๕๘ ๒๕.๕.๕๘

ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

๔) เรียน กลุ่มงานกฎหมายต่างประเทศ

(นายสุริยา สุขอนันต์)

ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

๕ พ.ค. ๒๕๕๘

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

กองเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

โทร. 0-2202-4321 โทรสาร 0-22202-4308

เรียน คุณ รวีรุณ

๒๖/๕/๕๘

(นางเบญจิกา ปิ่นประเสริฐ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมายต่างประเทศ

ที่ ทส 0204/ 1196

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน
กรุงเทพฯ 10400

15 มิถุนายน 2548

เรื่อง การให้ข้อคิดเห็นต่อการเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยพิธีการศุลกากรที่เรียบง่าย และเป็นไปในแนวทางเดียวกัน (อนุสัญญาเกียวโต)

เรียน ปลัดกระทรวงการคลัง

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วน ที่ กค 0503/6855 ลงวันที่ 21 เมษายน 2548

สิ่งที่ส่งมาด้วย ข้อคิดเห็นต่อการเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยพิธีการศุลกากรที่เรียบง่าย และเป็นไปในแนวทางเดียวกัน (อนุสัญญาเกียวโต)

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงการคลังแจ้งเรื่อง กรมศุลกากรกำลังดำเนินการ เพื่อเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยพิธีการศุลกากรที่เรียบง่ายและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน (อนุสัญญาเกียวโต) และขอให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ข้อคิดเห็น ในส่วนที่เกี่ยวข้อง ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขอนำส่งข้อคิดเห็นจากหน่วยงาน ในสังกัดที่เกี่ยวข้อง รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

3. เริ่ม (ส.ก. ก.ก. ก.ก.)

ขอแสดงความนับถือ

เพื่อโปรดทราบ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(น.ส. อมรรักษ์ มาสุข)
เจ้าพนักงานบริหารทั่วไป 5

(นายสมชัย เทียมพานิช)

เจ้าพนักงานบริหารทั่วไป 5

รองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เรียน กลุ่มงานกฎหมายต่างประเทศ

สำนักความร่วมมือด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

โทร./โทรสาร 0 2278 8621, 0 2278 8625

เรียนคุณระวี

21/6/48

(นางสาวกมลทิพย์ ปิ่นประเสริฐ)

(นางสาวสุวิภา สุขอนันต์)

(ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมายต่างประเทศ

21 มิ.ย. 2548

ข้อคิดเห็นต่อการเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยพิธีการศุลกากรที่เรียบง่าย
และเป็นไปในแนวทางเดียวกัน (อนุสัญญาเกียวโต)

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหน่วยงานที่ดำเนินการเกี่ยวกับ
ด้านศุลกากร 3 หน่วยงาน ได้แก่ กรมป่าไม้ กรมควบคุมมลพิษ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า
และพันธุ์พืช โดยแต่ละหน่วยงานมีข้อคิดเห็น ดังนี้

1. กรมป่าไม้ มีการดำเนินงานเกี่ยวกับการตรวจสอบสินค้า การตรวจปล่อยสินค้า
และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พิจารณาแล้วมีข้อคิดเห็นว่า ไม่มีข้อทักท้วงใด ๆ
แต่การปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ จำเป็นต้องได้รับงบประมาณในการพัฒนาระบบสารสนเทศในการ
ให้บริการด้านการอนุญาตเพื่อเชื่อมต่อกับระบบสารสนเทศของกรมศุลกากร
2. กรมควบคุมมลพิษ มีการดำเนินงานเกี่ยวกับการควบคุมการขนส่งวัตถุอันตรายและ
ของเสียอันตรายข้ามแดน พิจารณาแล้วมีข้อคิดเห็นว่า อนุสัญญาดังกล่าว ไม่ขัดต่อการควบคุมการขนส่ง
วัตถุอันตรายและของเสียอันตรายที่ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อกำหนดเฉพาะของข้อตกลงหรือหลักเกณฑ์
ระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง โดยมีกฎหมายแห่งชาติหรือกฎระเบียบภายในประเทศรองรับอยู่แล้ว ดังนั้น
ไม่มีข้อคัดค้านแต่อย่างใด
3. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีการดำเนินงานเกี่ยวกับอนุสัญญาว่าด้วย
การค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) พิจารณาแล้วเห็นว่า การเข้าเป็น
ภาคีอนุสัญญาฯ ไม่ขัดต่อการดำเนินงานตามอนุสัญญา CITES ของประเทศไทย

44/100 ถนนนนทบุรี 1
ตำบลบางกระสอ อำเภอเมือง
จังหวัดนนทบุรี 11000

ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
30 มิ.ย. 2549

ด่วน

ที่ กต 0805/ 586

กระทรวงการต่างประเทศ

ถนนศรีอยุธยา กรุงเทพฯ 10400

เรียน ผู้อำนวยการ

5

กรกฎาคม 2548

(นางวไลพร จิระดิษฐ์)

เจ้าพนักงานบริหารงานทั่วไป 6 ปฏิบัติงาน

เรื่อง การเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยพิธีการทางศุลกากรที่เรียบง่ายและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน (อนุสัญญาเกียวโต)

เรียน อธิบดีกรมศุลกากร

อ้างถึง หนังสือกรมศุลกากร ด่วน ที่ กค 0503/2622 ลงวันที่ 18 เมษายน 2548

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอให้กรมสนธิสัญญาและกฎหมายพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยพิธีการทางศุลกากรที่เรียบง่ายและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน (The International Convention of the Simplification and Harmonization of Customs Procedures, 1999 หรือ The Revised Kyoto Convention) ของประเทศไทย ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมสนธิสัญญาและกฎหมายพิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

1. ไม่มีข้อขัดข้องในการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาเกียวโตฯ (ฉบับแก้ไข) หากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องสามารถที่จะปฏิบัติตามพันธกรณีที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฯ ได้ภายใต้กฎหมายภายในที่มีอยู่ อย่างไรก็ตาม หากมีความจำเป็นจะต้องแก้ไขกฎหมายเพื่อให้สามารถอนุวัติการเข้าเป็นภาคีดังกล่าวก็มีความจำเป็นจะต้องนำอนุสัญญาฯ ภาคผนวกทั่วไป (General Annex) และภาคผนวกเฉพาะ (Specific Annexes) ของอนุสัญญาฯ ขอความเห็นชอบจากรัฐสภาตามมาตรา 224 วรรค 2 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ก่อน

2. ประเทศไทยสามารถเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาเกียวโตฯ¹ (ฉบับแก้ไข) ได้ก็ต่อเมื่อพิธีสารแก้ไขฯ มีผลบังคับใช้แล้ว กล่าวคือ 3 เดือนหลังจากประเทศภาคีอนุสัญญาเกียวโตฯ ได้เข้าเป็นภาคีพิธีสารแก้ไขฯ ครบ 40 ประเทศ (ข้อ 3 วรรค 3 ของพิธีสารแก้ไขฯ)²

¹ อนุสัญญาเกียวโต (ฉบับแก้ไข) ประกอบด้วย 3 ฉบับ 1. อนุสัญญา 2. ภาคผนวกทั่วไป และ 3. ภาคผนวกเฉพาะ

² ปัจจุบัน (ณ วันที่ 15 เมษายน 2005) มี 38 ประเทศ เข้าเป็นภาคีพิธีสารแก้ไขฯ แล้ว

3. การเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาเกี่ยวโต ฉบับแก้ไข (ที่ปรากฏในภาคผนวก 1) หลังจาก
ที่พิธีสารแก้ไข มีผลบังคับใช้แล้ว สามารถกระทำได้โดยการภาคยานุวัติ (ข้อ 3 วรรค 2 ของอนุสัญญา)
ซึ่งจะมีผลให้ถูกผูกพันที่จะต้องรับภาคผนวกทั่วไปและภาคผนวกเฉพาะด้วย โดยมีข้อพิจารณาทางกฎหมาย
ระหว่างประเทศ ดังนี้

3.1 ในส่วนของภาคผนวกทั่วไปของอนุสัญญา โดยหลักการไม่ควรมี
การตั้งข้อสงวนเนื่องจากเป็นพันธกรณีพื้นฐานของภาคีสมาชิก

3.2 แต่สำหรับภาคผนวกเฉพาะ อนุสัญญา อนุญาตให้ตั้งและถอนข้อสงวนได้
โดยต้องแถลงด้วยว่าข้อสงวนที่ขอตั้งขัดหรือไม่ขัดกับกฎหมายไทยอย่างไร (ข้อ 12 ของอนุสัญญา)

4 ขั้นตอนการดำเนินการต่อไป คือ ส่วนราชการเจ้าของเรื่องนำอนุสัญญา
ภาคผนวกทั่วไปและภาคผนวกเฉพาะ ขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีในการเข้าเป็นภาคีพร้อมข้อสงวน
(หากมี) และร่างกฎหมายอนุวัติการที่แก้ไขดังกล่าวในข้อ 1 (หากมี) ทั้งนี้ เมื่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา
ให้ความเห็นชอบอนุสัญญา และรัฐสภาผ่านร่างกฎหมายแล้ว กระทรวงการต่างประเทศจึงจะสามารถจัดทำ
ภาคยานุวัติสาร (Instrument of Accession) เพื่อมอบให้เลขาธิการคณะมนตรีในฐานะผู้เก็บรักษา
(depository) ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

๑๗

เจียน กลุ่มงานกฎหมายระหว่างประเทศ

ขอแสดงความนับถือ

นางฤดีภา สุขเจริญ
ผู้อำนวยการสำนักงานกฎหมาย
11 ก.ค. 2548

(นายวีรพันธุ์ วัชรากิลย์)
อธิบดีกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย

กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย

กองสนธิสัญญา

โทร. 0 2643 5000 ต่อ 1114

โทรสาร 0 2643 5020

วิฑูรย์

๒๒/๗/๔๘

(นางฤดีภา สุขเจริญ)
ผู้อำนวยการสำนักงานกฎหมายระหว่างประเทศ